

B XXVIII

Luce

BILJE

in

zherna matematika.

V LJUBLJANI,

natifnil Joshef Blasnik.

1840.

RA B XXVIII

E. 9006447

V' natif t'eh bukev so milostljivi Fircht,
Gospod Gospod

ANTON ALOPS,

Ljubljanski Škof, dovolili 15. dan Svezhana
1840.

PREDGOVOR.

Verne dushe v' vizah so v' svesi s' shivimi kristjani, in ljubésin, ktéra v' shivljenji boga-bojezhe edini, nima kónza, ter preféshe zhafno in ostane vékoma. Verne dushe v' vizah pa grosno terpé, dokler niso ozhifhene od fleherniga, tudi nar manjiga madesha, ki jih perdershuje, de ne morejo pred oblizhje Boga, Narfvetejshiga. Torej so shivi kristjani dolshni vernim dusham v' vizah f' profhnjami in s' dobrimi déli na pomozh priti, de bi jim Bog po svoji milosti fko-rej dal priti v' kraj mirú in pokója. Sakaj „svéta in dobra je misel moliti sa mertve, de bi bili od gréhov réfheni.“ II. Mak. 12, 46.

Sveta katolshka zerkev je tudi molitve, ki se jim bilje pravi, vpeljala sa verne mertve, in ki ferzh-ne profhnje v' sebi imajo sa dushe vérnih mertvih. Tudi per zherni mafhi se posébné molitve molijo sa vérne mertve. De bote torej védili, kaj se moli, in de bote svoje sheljé in profhnje s' sheljami in profhnjami duhóvnov fklépati mógli, imate v' tih bukvizah bilje in zherno mafho v' krajnski jesik prestavljene. Kónéz téga se naj-dejo male bilje ali bilje na grobu.

Nafhe ferzhne molitve sa dushe vèrnih mertvih bodo Bogú prijetne in mèmò tega se bomo sofebno is pfalmov uzhili, svoje misli, sheljé in djanje zhe dalje bolj na tanko po boshjih sapovedih sravnováti; in po tem takim nam daj Bog, zhistim slednjiga madesha na tisti kraj priti, od ktériga s. Janes v' fkrivnim rasodenji govori, kèr pravi: „Tiste dni sim jest Janes vidil sveto mésto, novi Jerusalem, priti s' néba od Bogá, napravljeno kakor nevésta, ki je napravljena svojim moshu. In sim flifhal velik glaf s' sédesha govoriti: „Glej prebivalifhe boshje s' ljudmi, in prebival bo s' njimi. In oni bodo njegovo ljudstvo, in Bog sam njih Bog, ob s' njimi. In Bog bo obrifal vse solsé od njih ozhi, in smerti ne bó vezh, tudi ne bo vezh ne shalovanja, ne vpitja, ne bolezhine, ker je poprejshnje minulo.“ „Skrivno rasod. 21, 2 - 4.

V' Ljubljani 16. Profénza 1840.

S. H.

BILJE.

Vezhénize.

Vezhénize se mólijo pred ta dan.

Predglasje. Gospodu bom dopadel v'
desheli shivih.

Pfalm 114.

Ljubim Gospóda, kér on je uflíshal
moj glas in mojo prošnjo ;

Kér on mi je svoje uhó nagnil: torej
bom va-nj klizal svoje shive dní.

Šmertne bolezhine so me oblègle ; in
peklénske teshave so me sadéle.

V' stísko sim príshel in bolezhino ; ter
sim klizal v' imé Gospódovo.

O Gospód! réshi mojo dúsho. Gospod
je milostliv in pravízhin ; in nash Bog se
rad úsmili.

Gospód váruje majhne (*ktéri saupajo v' Bogá, in ne v' sé*). Ponishan fim bil, in me je réfhil.

Bódi sopet mirna moja dufha, kér Gospod ti je dobro stóril.

Moje shivljenje je refhil od smerti, moje ozhí od sols, in moje nogé od padza.

Gospódu bom dopádel v' desheli shivih. Gospód! daj jim vézhni pokoj.

In vézhna luzh naj jim svéti.

Pr. Gospódu bom dopadel v' desheli shivih.

Pr. Gorjé meni, o Gospod, kér moje popótvanje je takó dolgo.

Pfalm 119.

V' nadlógi fim v' Gospóda klizal, in me je uflifhal.

Gospód! otmi mojo dufho od krivizh-nih shnablov, in od goljufniga jesika.

Kaj ti bodo dali, ali kaj bofh perdóbil, tí goljufni jesik?

Kakor ojtne pfhize mozhniga (*je obrekovanje*); kakor shivo oglje.

Gorjé meni, kér moje popotvanje je takó dolgo, med Zedarfskimi mestnizhani stanujem; dolgo fim na ptujim.

S' njimi, ki mir sovrashijo, fim mírin;

ko jih pogovarjam se smenoi bojujejo po krivim.

Gospod! daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Gorjé meni, o Gospod! kér moje popotvanje je tako dolgo.

Pr. Gospod te varuje vsiga hudiga; Gospod naj váruje tvojo dusho.

Psalms 120.

Na goré vsdigujem svoje ozhí. Od kod mi bo pomózh doshlà?

Pomozh mi bo od Gospóda, ki je nebó in semljo stvaril.

Ne bo puštil, de bi se tí s' nogó spodtaknil; in tvoj varh ne bo drémal.

Glej! ne bo drémal, in ne bo spal várh Israelov.

Gospod ti je varh, Gospód ti je branílo; na tvoji défni roki.

Podnévi te ne bo sólnze peklo, tudi méfiz ne po nôzhi.

Gospód te váruje vsiga húdiga; Gospod naj váruje tvojo dusho.

Gospód naj te varuje, ko pridešh ino grésh; sdej in vékoma.

Gospód daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Gospod te varuje vsiga hudiga; Gospod naj varuje tvojo dusho.

Pr. Gospód! ako bosh pregréhe pòmnil, Gospod! kdo bo obstal.

Psalms 129.

Is globozhine vpijem k' tebi, Gospod ;
Gospod, usliši moj glas.

Naj poslušhajo tvoje ushása, glas moje
proshnje.

Gospód, ako bosh pregréhe pòmnil ;
Gospod, kdo bo obstal ?

Per tebi je odpušhenje gréhov ; in sa-
volj tvoje postave zhakam na-te, o Gospód!

Moja dusha zhaka spolnjenja njegove
beséde ; moja dusha v' Gospóda úpa.

Od jutrajniga zhutja do nozhí, naj Isra-
el v' Gospóda upa.

Kér per Gospódu je usmiljenje ; in per
njem je obilno odreshenje.

In on bo Israel réshil od vsih njegovih
hudobij :

Gospód daj jim . . . In vézhna luzh . . .

Pr. Gospód! ako bosh pregréhe pom-
nil, Gospod! kdo bo obstal.

Pr. Déla svojih rók ne saversi, o Go-
spod!

Psalms 137.

Hvalim te, Gospod! is vsiga svojiga ser-
za ; kér si beséde mojih ust uslišhal.

V' prizho angelov ti hvalo pòjem: v' trojim svétim tempelnu te molim, in hvalim tvoje imé;

Savolj tvojiga usmiljenja in refnize tvoje; sakaj svoje svéto imé si zhes vse povifhal.

Uflifhi me, kadar koli v' tebe klizhem; daj moji dusi vézhi mozh.

Tebe, o Gospod! naj hvalijo vsi kralji na semlji; kér so flifhali beséde tvojih ust.

Naj prepévajo od potov Gospódovih; kér velíka je Gospódova flava.

Gospód je visok in (*vender*) na ponishno gléda, in napúhnjeniga posná od délezh.

Akoravno hódim v' frédi nadlóg, me (*vender*) per shivljenji ohránifh, in nad moje togotne sovrashnike svojo rokó vsdignefh; in defniza tvoja me otmè.

Gospód bo sa-me stóril; usmiljenje tvoje, o Gospod! je vézhno; dela svojih rók ne saversi.

Gospód! daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Déla svojih rók ne saversi, o Gospod!

V. Sim flifhal s' nebéf glaf njih, ki so mi rekli:

O. Blagor mertvim, ktéri v' Gospodu umerjó.

Pr. Vse, kar mi da Ozhe, bo k' meni

prishlo, in ktéri k' meni pride, ga ne bom venkej vergel.

Luk. 1.

Moja dusha povelizhuje Gospóda,
In moj duh se veselí v' Bogú, mojim
Svelizharji;

Kér se je oserl na niskóst svoje dékle;
sakaj gléj! odsihmal me bodo frézhno ime-
novali vsi naródi.

Sakaj velike rezhí mi je stóril, on kí je
mogózhin, in svéto njegovo imé.

In njegovo usmiljenje jim je od roda do
roda, ktéri se njega bojé.

Mozh je skasal s' svojo rokó, in raskró-
pil je napuhnjene v' misli svojiga serzá.

Mogózhne je š' sédesha vergel, in po-
nishne povsdignil.

Lazhne je s' dobrim napolnil, in boga-
te prasne spustil.

Šprejél je Israela svojiga flushabnika;
in se je spomnil svojiga usmiljenja.

Kakor je obljubil nashim ozhakam, A-
brahamu in njegovim usaródu navékomej.

Gospod daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Vse, kar mi da Ozhe, bo k' meni
prishlo, in ktéri k' meni pride, ga ne bom
venkej vergel.

Naslédnje molitve se klezhé molijo :

Ozhe nash. na tihim.

V. In naf ne vpêlji v' skufhnjavo.

O. Temuzh réfhi naf od hudiga.

Pſalm 145.

Hvali Gospoda, moja dusha; Gospóda bom hvalil svoje shive dní; svojimu Bogu bom hválo pél, dokler shivím.

Ne saupajte v' perváke, v' zhlovéshke otroke, per ktérih ni pomózhi.

Njih duh bo shel is njih, ter se bodo vernili v' svojo semljo; tisti dan bo konez vsih njih naklepov.

Blagor mu, kteriga pomozhnik je Jakobov Bog, kteri v' Gospóda svojiga Bogá saúpa; lá je nebó in semljo, morje in vse, kar je v' njih narédil.

Ki svestó spolnuje (*svoje obljube*) vékomej; pravizo déla njim, kteri krivizo terpé; lazhnim jéd daje.

Gospod odkléne jetníke; Gospod rasvetli slépe.

Gospod vsdigne potèrte; Gospod ljubi pravizhne.

Gospod váruje ptuje, sprejmè firóto in vdóvo; konzhá naklèpe greshnikov.

Gospod bo kraljeval vékomej; tvoj Bog,
o Šion! od rodú do rodú.

Gospod daj jim . . . In vézhna luzh . . .

V. Od vrat peklénskiga bresna.

O. Réfhi, o Gospod! njih dushe.

V. Naj pozhivajo v' miru.

O. Amen.

V. Gospod, uflifhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Gospod s' vami

O. In s' tvojim duham.

M o l i m o .

V' dan spomina vsih vérnih mertvih.

Bog, stvarnik in odreshenik vsih vérnih! dodéli duham svojih flushabnikov in flushabniz odpushtenje vsih gréhov, de mílostivo odpushtenje, ktériga so vselej sheléli, po bogabojézhih prošnjah doféshejo. Ktéri shivísh in kraljuješh s' Bogam Ozhétam, v' edinosti svetiga Duhá Bog od vékomej do vékomej. *O.* Amen.

V' dan pokópa merlizheviga.

Dodéli odvéso, profimo Gospod! dushi svojiga flushabnika I. (*ali:* svoje flushabnize I.), de kér je svétu odmerl (*ali:* odmerla), tebi shiví; in kar je po zhlovéshki fla-

bošti v' shivljenji greshil (*ali: greshila*), ti po neskonzhni milosti in dobróti odpusti in isbrishi. Po Gospodu nashim, Jesufu Kristufu Šinu tvojim, kateri f' teboj . . .

V' dan oblétnize po mertvih.

Bog, Gospód usmiljenja! daj dušham svojih flushabnikov in flushabniz, ki obhajamo létni spomin njih smerti, sédesh hladú, svelizhanje pokója, in svetlobo luzhi. Po Gospódu nashim . . .

Sa shkofa.

Bog, ki si med apostolskimi mashniki svojiga flushabnika k' zhašti shkofstva povsdignil; daj prošimo, de pride tudi v' njih vézhno drushbo. Po Gospodu nashim . . .

Sa máshnika.

Bog, ki si med apostolskimi mashniki svojiga flushabnika k' zhašti duhovstva povsdignil; daj, prošimo, de pride tudi v' njih vézhno drushbo. Po Gospodu nashim . . .

Sa brate in prijatle ali dobrotnike.

Bog! ki delišh odpushtenje, in ljubíšh zhlovékovo svelizhanje, prošimo tvojo milost, de vsm nashim bratom, soródnikam in dobrótnikam, ktéri so se is tega svetá lozhili, po prošnjah Marije, vselej de-

víze, in vsih svojih svetnikov, v' drushbo vézhniga svelizhanja priti dodelíh. Ktéri shivíh in kraljuješh . . .

Sa ozhéta in mater.

Bog, ktéri si nam ozhéta in mater spoštovati sapovédal, spòmni se dobrotljivo dushe mojiga ozhéta in moje matere, odpušti jima vse gréhe, in daj mi jih v' veselji vézhne svetlobe viditi. Po Gospodu nashim . . .

Sa samiga ozhéta ali sámó mater.

Bog, ktéri si nam ozhéta in mater spoštovati sapovédal, spòmni se dobrotljivo dushe mojiga ozhéta I. (*ali*: moje matere I.), odpušti mu (*ali*: ji) vse grehe, in daj mi jih v' veselji vézhne svetlobe viditi. Po Gospodu nashim . . .

Sa eniga mertviga.

Nagni, Gospod! svoje uhó nashim profh-njam, s' kterimi tvojo milost ponishno profimo; de dushe svojiga flushabnika, ktéri si is téga svetá iti ukasal, v' kraj luzhi in mirú postavíh, in ji tvojim svetnikam perdrushiti se velíh. Po Gospodu nashim . . .

Sa eno mertvo.

Profimo, Gospod! usmili se po svoji dobroti dushe svoje slushabnize, in k er je neumerljiva postala, jo spravi v' kraj v ezhne resh itve. Po Gospodu nashim . . .

V. Gospod, daj jim v ezhni pokoj.

O. In v ezhna luzh naj jim sv eti.

V. Naj pozhivajo v' miru.

O. Amen.

Jutrenjize.

Vabljenje.

Vabljenje se móli v' dan spomina vsih vernih mertvih, in v' dan smerti ali pokópa merlizheviga, zhe so ravno le frédnje bilje. Tudi se moli ósmi dan, v' dan oblétnize, in kader se koli vse trí nozhila molijo.

Kralja, ki mu vse shiví; pridite, molímo.
Kralja, ki mu vse shiví; pridite, molímo.

Pfalm 94.

Pridite, veselímo se Gospoda, s' veseljem pójmo Bogu Odreshniku svojimu; hitímo pred njegovo oblizhje, in hvalímo, in mu veseló pojmo pésme.

Kralja, ki mu vse shiví; pridite, molímo.

Sakaj Gospód je véliki Bog, in vezhi kralj, ko vsi bogovi; Gospod ne bo savergel svojiga ljudstva; sakaj v' njegovi rôki so vse pokrajne semlje, on vid' verhóve hribov.

Pridite, molímo.

Sakaj, njegovo je morjé, in on ga je stvaril, in roké njegove so sêmljo sdélale; pridite, molímo, ter se versímo, pred Bogá, in jokajmo pred Gospodam, ki nas je stvaril; sakaj on je Gospód našh Bog, in mí smo njegovo ljudstvo in ovzé njegóve pashe.

Kralja, ki mu vse shiví; pridite, molímo.

Ako danš njegov glaf flishite, ne bódite otèrpnjenga serzá, kakor v' rasdrashenji, na dan skufhnje v' pufhavi, kjér so me vafhi ozhétje skufhali; so me skufili, in vidili moje déla.

Pridite, molímo.

Štirdesét lét sim se f' tem ródam vpiral, in sim rekel: Oní se védno v' serzu mótijo, in ne rasumé mojih pótov; torej sim v' svoji jési perfégel: Ne pojdejo v' moj pôkoj.

Kralja, ki mu vse shiví; pridite, molímo.

Gospod, daj jim vezhni pokoj; in vézhna luzh naj jim svéti.

Pridite, molímo.

Kralja, ki mu vse shiví; pridite molímo.

I. Nozhílo.

Kader so freduje bilje, se móli le eno nozhílo; in
fzer I nozhílo, ob pondélkih in zhetertkih.

Pr. Gospod, Bog moj! vòdi me po pótu
pred seboj.

Pfalm 5.

Saflifhi Gospód! beséde moje; moje
vpitje rasúmi.

Uflifhi glaf mojih pròshinj; kralj moj,
in Bog moj!

Sakaj k' tebi molim, o Gospod! sjutrej
uflifhish molitev mojo.

Sjutrej te prósim in dozhakujem; kér
tí si Bog, ki nózhe hudobije.

Hudobni ne sterpí pred teboj, in kri-
vizhni ne sterpé tvojiga pogléda.

Sovráshish vse, ki húdo delajo; pogu-
bísh vse, ki lashnjivo govoré.

Kerví sheljniga in goljufniga Gospod
savershe. Jest pa savolj tvojiga obilniga
u-smiljenja,

Bom stopil v' tvojo hísho, in molil poln
tvojiga strahú v' tvojim svetim tempelnu.

Gospod, pèlji me v' svoji pravizi; savolj
mojih sovrashnikov, me vòdi po potu pred
seboj.

V' njih ustih ni resnize; nezhimernost
je njih serzé.

Njih gerlo je odpert grob; s' jesiki svoji-
mi goljufno délajo. Šódi jih, o Bog!

Štóri v' nizh njih sklèpe; is-sheni jih
savolj njih tolikofnih hudobíj, kér tebe
so drashili, o Gospód!

Veselé naj se, ktéri v' té saúpajo; véko-
ma se bodo veselíli, in tí bosh med njimi
stanováł.

Hvalili se bodo savolj tebe vsi, ki ljubi-
jo tvoje imé; sakaj tí blagoslovísh pra-
vizhniga.

Gospod! kot s' branílam si naf obdal s'
dobróto svójo.

Gospod daj jim . . . In vézhna luzh . . .

Pr. Gospod, Bog moj! vodi me po potu
pred seboj.

Pr. Obèrni se k' meni, o Gospod! in
réshí mojo dusho; kér mertvi zhlovek ne
misli na-te.

Psalms 6.

Gospod! ne svári me v' svojim serdu, in
ne tèpi me v' svoji jési.

Usmili se me, Gospod! kér moje kostí
se trésejo od strahú.

In moja dusha je slo omámljena; in
doklej she, o Gospod! pomozh odlashtsh?

Obèrni se, Gospód! in réshí mojo dusho;
pomagaj mi po svoji velíki milosti.

Kér mertvi zhlovek ne misli na-te; in kdo te bo v' grobu hvalil.

Trúdin sim sdihovalja, vse nozhí se na svoji postelji grosno jókam; s' solsami svojo pósteljo mózhim.

Od snotrajne shalosti so moje ozhí otemnéle; postaral sim se med vsemi svojimi sovrashniki.

Poberite se spred mene vsi, ki húdo délate; sakaj Gospod je glaf mojiga jokú uflifhal.

Gospod je mojo prošnjo uflifhal: Gospod je sprejél molitev mojo.

Naj se framújejo, in filno prestrashijo vsi moji sovrashniki; naj se hitro obernejo in framujejo.

Gospod daj jim . . . In vézhna luzh . . .

Pr. Oberni se k' meni, o Gospód! in réfhi mojo dusho; kér mertvi zhlovek ne misli na-te.

Pr. De me kjé ko lev ne sgrabi; kér ni nikogar, de bi me refhil, nikogar, de bi me otél.

Pfalm 7.

Gospod, Bog moj! v' tebe upam; otmí me od vsih, ki me preganjajo; in réfhi me.

De me kjé (*sovrashnik*) ko lev ne

sgrabi; kér ni nikogar de bi me reshil, nikogar, de bi me otél.

Gospod, Bog moj! zhe fim to stóril; zhe je v' mojih rokah krivíza;

Zhe fim svojimu prijatlu povernil f' hudim: naj le bres pomózhi pred svojimi sovrashniki obnemágam.

Naj me sovrashnik pred sabo shêne; in ako me vjáme, na tléh potare, in mojo zhaft v' prah povésne.

Vstani, Gospod! v' svoji jési; vsdigni se nad pokrajne mojih sovrashnikov.

Vstani, Gospod, Bog moj! po pravizi, ki jo ukasujesh; sbirala naródov so te obdale.

Torej se nakvishko vsdigni, o Gospod! sódi naróde;

Sódi Gospod (*tudi*) mene po moji pravizi, in po moji nedolshnosti.

Pokonzhani bodo hudobni gresniká; pravizhniga pa vódi, Bog! ki preglédash serza ino lédje.

Moja pravizhna pomózih je od Gospóda, ktéri otéva njih, ki so pravizhniga serzá.

Bog je pravizhin sodnik, mozhan in persanefliv; ne shuga li on vsak dan?

Ako se ne spreoberneté, bo on svoj mezh safúkal; on je shé svoj lók napél, in naménil.

Šmertne stréle je na-nj poloshil, ognjé-
ne pshize je skoval.

Gléj! (*hudobni*) imá krivizo v' mislih; on je shalošt (*ki jo je drugim naménil, sebi*) spozhél, in hudobijo rodil.

Je jamo kopal ino skopal, in je sam v' jamo padel, ká jo je narédil.

Shalošt, (*ki jo je drugim naménil*) bo prishla nad njegovo glavó, in njegova hudobija bo njemu na témé padla.

Jest pa bom Gospóda savolj njegóve pravize hvalil, in iménu Gospoda Narvishiga hvalo pél.

Gospód daj jim . . . In vézhna luzh . . .

Pr. De me kjé, ko lev ne sgrabi; kér ni nikogar, de bi me réshil, nikogar, de bi me otél.

V. Od vrat peklénslága bresna;

O. Réshi, o Gospod! njih dushe.

Ozhe nash.

1 *Berilo. Job 7.*

Sanêsi mi, Gospod! sakaj moji dnévi so nizh. Kaj je zhlovek, de ga povishújef¹? ali pokaj ga zhislash. Sjutrej sgodej ga obíshesh, in ga hitro skufish. Doklé mi ne sanefesh, in mi svojo flino ne pustish poshréti? Greshil fim; kaj ti zhem storiti, o zhlovekov varh! Pokaj si me pustil tebi na-

sproti delati, de fim torej sam sebi teshak? Sakaj mine odvsamesh gréhov, in sakaj ne sbrifhesh moje hudobije? Gléj! sdej grém v' prah pozhívat; in ako me jutri ishesh, me ne bo.

O. Vérujem, de moj Odreshenik shiví, in de bom poslédnji dan is semlje vstal; in v' svojim méšu bom vidil svojiga Svelizharja. *V.* Jest sam bom njega vidil, ki ne bom drugi, in moje ozhí ga bodo glédale. *O.* In v' svojim méšu bom vidil svojiga Svelizharja.

2. *Berilo is Joba. 10.*

Šit fim svojiga shivljenja, s' svojimi ustmi se bom nad sabo snôfil; v' britkosti svoje dushe bom govóril. Bogu porêzhem: Nikar me ne saversi; povéj mi, sakaj me tako sódísh? Še li tebi dobro sdí, de mi sílo délash; in mene, délo svojih rók, tarefh; in de podpírafh sklepe hudôbnih! Imafh kali meséne ozhí? ali gledafh tudi tí na zhesar zhlovek gléda? Šo li tvoji dnévi, kakor zhlovékovi dnévi, in tvoje léta kakor zhafi zhlovékovi; de po moji hudobíi oprafshujesh, in moj gréh pregledujesh? Vésh, de nisim nizh hudiga storil; kér nikogar ni, de bi is tvoje roke rešhiti samogel.

O. Ki si obudil is groba Lazarja, ki je she smerdel; tí o Gospod! jim daj pokoj, in kraj odpushenja. *V.* Ki bosh prishel shive in mertve, in svét s' ognjem sodit. *O.* Tí, o Gospod! jim daj pokoj, in kraj odpushênja.

3. *Berilo is Joba. 10.*

Tvoje roké so me storile, in mene vsi ga sobrásile; in me tako nanaglima podêresh? Špomni se, profim, de si me is prahú sdélal, in me bosh sopet v' prah spre-ménil. Me nifi kakor mléko mólsil, in kakor fir sterdil? Š' kosho in mélam si me oblékel; f' kostmi ino f' kitami si me sklenil. Shivljenje si mi dodélil, in usmiljenje, in mojiga duhá previdnost tvoja váruje.

O. Gospod! ko pridešh semljo sodit, kjé se zhem skriti pred tvojim serditim oblizh-jem; sakaj veliko sim gresnil v' svojim shivljenji; *V.* Še trésem savolj svojih dél, in se framujem pred teboj; ko pridešh sodit, nikar me ne saversi. *O.* Sakaj veliko sim gresnil v' svojim shivljenji. *V.* Gospod, daj jim vezhni pokoj; in vézhna luzh naj jim svéti. *O.* Sakaj veliko sim gresnil v' svojim shivljenji.

II. Nozhílo.

Ob torkih in pètkih, zhe so frèduje bilje.

Pr. Na dobro pasho me je perpeljal.

Pfalm 22.

Gospód je moj pastir, in nizh mi ne bo manjkalo; na dobro pasho me je postávil.

Ob vòdi oshivljenja me je srédil; mojo dusho je spreobernal.

Na pot pravize me je peljal, savolj svojiga iména.

Torej, ako bi ravno po smertni sèenzi hòdil, bi se nizh hudiga ne bal; sakaj, tí si s' menoj.

Tvoja s'hiba in tvoja paliza me tolashité. Pojédnjo si mi napravil, njim nasproti, ki me nadlegvajo.

Glavó si mi masilil s' óljem, in kelh, ki me rasveselí, je velizhástin.

In tvoja milost me spremlja vse dní mojiga shivljenja;

In v' hishi Gospodovi bom stanoval na vézhne zhase.

Gospod, daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Na dobro pasho me je perpeljal.

Pr. Gospod! ne pomni grehov moje mladosti, in mojih hudobij.

Pſalm 24.

K' tebi, o Gospod! povsdigujem svojo duſho; Bog moj! v' té saúpam, in ne bom oframoten.

Ne daj me ſaſmehovati mojim ſovraſhnikam; ſakaj nihzhe ne bo oframotèn, kdor ſi je tebe ſvéſt.

Saſramovani naj bodo vſi, ki krivizo delajo preſhéerno.

Gospód! pokashi mi ſvoje póta, in úzhi me ſvoje ſteſé.

Vòdi me po ſvoji reſnizi, in úzhi me; ſakaj tí, o Bog! ſi moj Svelizhar, in tebe ſim ſi ſvéſt flédnji dan.

Gospód! ſpomni ſe ſvojiga uſmiljenja in ſvoje miloſti, ki je od vékoma.

Ne pòmni gréhov moje mladosti, in mojih hudobij.

Po ſvoji miloſti me ne poſabi, ſavolj do brote ſvoje, o Gospod!

Gospod je dober in pravizhin, torej pokashe pot njem, ki jo ſgreſhé.

Vódi pohlévne po pravizi; in uzhi krotke ſvoje póta.

Vſe pota Gospodove ſo po miloſti in reſnizi njim, ki ſe njegove ſavéſe in njegovih ſapóved derſhé.

Gospód! savolj svojiga iména mi bosh odpuštil gréhe ; sakaj veliko jih je.

Kdor se bojí Gospóda, mu bo (*Gospód*) pot nasnanil, ki naj si ga isvoli.

Njegova dušha bo v' blagošti pozhivala ; in njegov sarod bo našlédval semljo.

Gospod je mozh njim, ki se njega boje, ter jim bo nasnanil svojo savéso.

Moje ozhí védno na Gospóda glédajo , kér on bo moje nogé is saderge réšhil.

Osri se na-me, in usmili se me ; kér fim sapušhèn in ubog.

Britkošti mojiga serzá so se namnóshile ; réšhi me is mojih nadlóg.

Pogláj mojo nadlogo in moje teshave , in odpušti mi vse moje pregréhe.

Poglej moje sovrashnike, sakaj oní so se namnóshili, in me po krivim sovrashijo.

Váruj mojo dušho, in réšhi me ; ne bom oframotèn, kér fim v' té saúpal.

Nedolshni in pravizhni se me dershé ; kér fim tebe dozhakoval.

O Bog! rešhi Israel is vsih njegovih nadlóg.

Gospod daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Gospod! ne pòmni gréhov moje mladosti, in mojih hudobij.

Pr. Vêrujem, de bom Gospodovih dobrót v' desheli shivih vidil.

Pfalm 26.

Gospód je moja luzh, in moja pomozh; koga se bom bal?

Gospod je mojiga shivljenja varh; pred kom se bom tréfel.

Hudobni so se blishali, de bi me vjédali.

To de moji preganjavzi, in sovrasniki so oslabéli in padli.

Ako bi ravno (*vojška*) meni nasproti shtótórje postavila, se moje serzé ne bo balo.

Ako bi se ravno boj vsdignil soper mene, bom v' téga (*Bogá*) saupal.

Eno fim Gospóda profil, in to ga bom she prófil; de bi vse svoje shive dni v' Gospodovi hihi prebival;

De bi glédal lepoto Gospóda, in obiskoval njegov tempel.

Sakaj on me bo ob hudih dnévih sakril v' svojim shtóru; on me bo skril na skrivnim kraji svojiga shtóra.

Na visoko skalo me je postavil, in she sdej mi je glavó povsdignil nad moje sovrasnike, ki so me obdali.

Bom shel in hvaleshno v' njegovim shtóru dar pernésel; pél bom, in Gospóda s' pesmami hvalil.

Saflíshi Gospod! moj glas; kér v' tebe klizhem, usmili se me, in uflíshi me.

R' tebi govori moje serzé, tebe íshe mo- je oblizhje; tvojiga oblizhja íshem, o Go- spod!

Ne verni svojiga oblizhja od mene, ne odstópi v' jési od svojiga hlapza.

Bodi moj pomozhnik, ne sapusti me, in ne saversi me, o Bog, Svelizhar moj!

Sakaj moj ozhe in mati moja šta me sa- pustila; Gospod pa me je sprejél.

Uzhi me, o Gospod! svoj pot, in vòdi me savolj mojih sovrashnikov po pravi stesl.

Ne isdaj me sheljam mojih nasprot- nikov; sakaj lashnjive prizhe so se soper me vsdignile; in hudobija je sama sebe goljfala.

Vérujem, de bom Gospodovih dobrót v' desheli shivih vidil.

Saúpaj v' Gospóda, môshko ravnaj; tvoje serzé naj mozh dobí; ter bodi svést Gospódu.

Gospód! daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Vérujem, de bom Gospodovih do- brót v' desheli shivih vidil.

V. Gospod naj jih perdrushi pervákam;

O. Pervákam svojiga ljudstva.

Ozhe nash.

4. *Berilo is Joba. 13.*

Odgovori mi: Kóliko krivíz in grehov imam nad seboj; daj mi sposnati moje hudobije in pregréhe. Sakaj mi svoje oblizhje perkrivašh, in mene sa svojiga sovrashnika imašh. Nad listam, ki ga véter odnese, fkasujesh svojo mogózhnost, in súho bilko preganjašh. Sakaj grenko sodbo pišhesh soper mene, in me hozhesh savolj grehov moje mladosti pokonzhati. Moje nogé si v' klado djál, vse moje stesé oglédal, in stopinje mojih nóg premislil; in jest bom kognjiloba minul, in kakor oblazhilo, ktériga mol rasjéda.

O. Špomni se me, o Bog! sakaj moje shivljenje je ko véter, in oblizhje zhlovékovona jse na-me ne osrè. *V.* Isglobozhine vpijem k' tebi, o Gospod! uflifhi moj glaf. *O.* In oblizhje zhlovekovona jse na-me ne osrè.

5. *Berilo is Joba. 14.*

Zhlovek, od shene rojen, shiví malo zhasa, in je s' mnogimi nadlogami obdan. Kakor zvét se perkashe, in vsahne, in sGINE kakor sénza, in se nikoli ne vstanoví. In tí vender nad tákoshnim svoje ozhí odpresh, in ga seboj v' sodbo vsamešh? Kdo samore ozhifliti spozhétiga is nezhistigarodú? Kaj

ne, ti sam si tiſti? Malo je dní zhlovékovih, ſhtevilo njegovih méſzov je per tebi odmenjeno; tí ſi mu mejó poſtavit, ki je ne more preſtopiti. Odjenjaj nékoliko, de ſe oddahne, dokler ne naſtópi njemusashe-ljèn dan, kakor najémnika.

O. Gorjé meni, o Gospod! ſakaj veliko ſim greſhil v' ſvojim ſhivljenji. Kaj zhem réveſh ſtoriti? Kam zhem beſhati, kakor k' tebi, moj Bog? Uſmili ſe me, ko boſh priſhel poſlédnji dan. *V.* Moja duſha je ſilno omamljena; to de tí, Gospod! ji pri-di na pomozh. *O.* Uſmili ſe me, ko boſh priſhel poſlédnji dan.

6. *Berilo is Joba, 14.*

O de bi me tí v' grobu varoval in perkril, dokler tvoj ſerd ne míne, in de bi mi zhaſ odlozhil, ki ſe me boſh ſpomnil. Méniſh tí, de bo mertev zhlovek ſopet oſhivel? Vſe dní, ki ſe ſdaj vojſkujem, dozhakujem ſve-ſjiga ſpremenjenja. Tí me boſh poklízal, iu jeſt ti bom odgovoril; meni, ki ſim délo tvo-jih rók, boſh podal deſnizo. Tí ſi ſzer mo-je ſtopinje preſhtel, tode odpuſti mi gréhe.

O. Ne pomni mojih gréhov, o Gospod! ko boſh priſhel ſvéts' ognjem ſodit. *V.* Goſpod, Bog moj! vódi me po pótu pred ſe-

boj. *O.* Ko bošh prišhel svet s' ognjem sodit. *V.* Gospod! daj jim vezhni pokoj; in vezhna luzh naj jim svéti. *O.* Ko bošh prišhel svét s' ognjem sodit.

III. Nozhilo.

Ob frédah in sabótah, zhe so frédnje bilje.

Pr. Ko bi me tí pazh réšhil, o Gospod! Gospód, gléj de mi pomagash.

Psaln 39.

Sheljno sim dozhakoval Gospóda, ter se je k' meni nagnil.

In je moje prošnje uflifhal, in me je islékel is bresna révfhine, is blataino lushe.

Moje nogé je na skalo postavil, in moje stopinje vládal.

Novo péfim mi je v' ústa dal, hvalno péfim nashimu Bogú.

To jih bo veliko vidilo; ter se bodo bali, in v' Gospóda upali.

Blagor zhlovéku, ktéri saúpa v' imé Gospodovo, in se ne sméni s' nezhimernostmi in s' lashnivimi nespametmi.

Veliko je zhudeshev, ki si jih tí, Gospód, Bog moj! narédil, in nikogar ni, de bi bil enakih misel, kakor tí.

Osnanoval bi jih, in pravil; to de bresfhtevila jih je veliko.

Klávine in darov nifi hotel; ushéfa pa fi mi odperl.

Shgávine in darú sa greh nifi térjal. Takrat fim rékel: Gléj, tù fim!

V' bukvih (*Mojsefovih*) mi je pisano, de najtvojo voljo, Bog moj! spólnim; jest te shelím, in tvoja postava je v' mojim serzu (*sa-pisana*).

Švojo pravizo fim osnanoval v' velikim sbirálu; gléj! nifim molzhal; Gospod! tí vésh.

Nifim perkrival v' svojim serzu pravize tvoje; tvojo resnizhnošt in tvojo pomozh fim nasnanoval.

Tvoje milosti, in tvoje svestobe nifim samólzhal v' velikim sboru.

Tí pa, Gospod! mi ne odteguj svojiga usmiljenja; tvoja milost in svestoba me bo te vselej sprejéle.

Rér nadlóge bresfhtevilne so me obdale; moje pregréhe so me sajéle, in ne morem viditi (*njih konza*).

Vezh jih je ko laf na moji glavi; in serzé mi je vpadlo.

Ko bi me tí pazh réshil, o Gospod! Gospod, gléj! de mi pomagash.

Oframoteni naj bodo in safmehovani, ki mi po shivljenji streshejo.

Savernjeni naj bodo in ozhíta naj se jim, ki mi húdo shelé.

Sdajzi naj bodo oframoteni, ktéri mi pravijo: Hahá, Hahá!

Vsi, ki tebe ishejo, naj se veselé in radujejo nad teboj, in ktéri tvojo pomózh ljubijo, naj vedno rekó: Hvaljen bodi Gospód.

Jest pa fim révin in ubóshin: (*tode*) Gospod me ofkerbuje.

Tí si moj pomozhnik in moj varh; Bog moj, ne mudi se.

Gospod daj jim . . . In vézhna luzh . . .

Pr. Ko bi me pazhtí réshil, o Gospód, Gospód, gléj! de mi pomagash.

Pr. Osdravi, Gospod! mojo dusho, kér tebi fim greshil.

Pfalm 40.

Blagor mu, kdór na ubogiga in fromakka porajta; Gospód ga bo na dan nesrézhe otél.

Gospód ga bo obvaroval, in per shivljenji ohranil, in na semlji ofrézhil, in ga ne bo isdal volji sovrashnikov njegovih.

Gospód ga bo podpíral na postelji bolezhine, in njegovo lésho, ko bo bolan, spremenil (*v' sdravje*).

Šim rékel: Gospód usmili se me, osdravimojo dušho, kér tebi fim gresžil.

Moji sovrashniki so hudó od mene govorili, (*rekozh:*) Kdaj bo umerl? kdaj bo njegovo imé pogínilo.

In ako me je kdo ogledovat prišhel, je nezhimerno govóril; v' njegovim serzu se je hudobija shirala.

Ko je ven shél, je takó govoril (*s' svojimi tovarshi*).

Vsi moji sovrashniki so med seboj zhes mé sheptali; soper mene so si húdo smishlovali.

Veliko hudobijo so soper mene sklenili: Bo mar on, ki leshí, soper vstal.

Zlo on, ki fim s' njim v' miru shivel, ki fim se na-nj sanéfel, ki je moj kruh jédel; je soper mene petó vsdignil.

Tí pa, Gospód! usmili se me, in pošivi me, in jim bom povernil.

Po tém bom sposnal, de si mi dober, zhe se moj sovrashnik nad menoj ne veselí.

Kar mene tizhe, me bošh savolj moje nedolshnosti obvaroval, in pred seboj vékoma uterdil.

Hvaljen bodi Gospod, Israelov Bog! od vékomej do vékomej; sgôdi se, sgôdi se.

Gospód, daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Osdravi Gospód, mojo dufho, kér tebi fim greshil.

Pr. Mojo dufho shéja po shivim Bogú; kdaj bom prifhel, in pred Gospódovo oblizhje stópil.

Pfalm 41.

Kakor hrepení jêlen po mersli vôdi; hrepení moja dufha po tebi, o Bog!

Mojo dufho shéja po mogozhnim, shivim Bogu; kdaj bom prifhel, in pred boshje oblizhje stópil,

Moje folsé so mi krùh, nozh in dan; kér mi vsak dan pravijo: Kjú je tvoj Bog?

Moje serzé se v' meni taja, ko mi na misel pride, de bom shel v' kraj prezhúdniga sshotóra, do hishe boshje;

S' glasnim veseljem, in s' hvalo; shumezh ko gostováviz.

Sakaj si shalostna, moja dufha! in sakaj me mótišh.

Saúpaj v' Bogá, kér jest ga bom she hvalil; on je moja pomozh, in moj Bog.

Moja dufha je v' meni shalostna, torej mi tí na misel pridesh v' Jordanfki desheli in na niski gôri Hermoniímfki.

Povodnjo nastópa povódnja (*nesfrezha nesfrezho*) v' shumenji tvojih lijakov.

Vse tvoje vodé, in tvoje volovi so na-me perdèrli.

Po dnevu (*mi*) je Gospód svojo milost skasal, in po nozhi fim mu hvalo pél.

Jest mólim Bogá, ki mi je shivljenje dal, Bogu porêzhem: Tí si perbeshalifhe moje.

Sakaj si me posábil? in sakaj moram shalostin hoditi, ko me sovrashnik satíra.

Kakor de bi mi kostí terli, me moji sovrashniki saframujejo, ki me nadlégovajo.

Kér vsak dan pravijo: Kjé je tvoj Bog? Sakaj si shalostna, moja dusha, in sakaj me mótišh.

Saupaj v' Bogá; kér jest ga bom she hvalil; on je moja pomozh in moj Bog.

Gospod, daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Mojo dusho shéja po shivim Bogu; kdaj bom prifhel, in pred Gospódovo oblizhje stópil.

V. Ne daj sverínam dussh, ki te hvalijo.

O. In dussh svojih ubogih, ne posabi vékoma.

Ozhe nash.

7. Berilo is Joba. 17.

Moj duh omaguje, moji dnevi se krajshajo, in le groba fim si svéšt. Nifim grešhil, in vender moje okó le britkost ugle-da. Otmi me, o Gospod! in postavi me k' sebi, in (*po tem*) naj se bojuje s' menoj,

kdorkoli hozhe. Moji dnévi so se istekli; moje misli, ki so moje serzé teshíle, so se rasgubile. Nozh je v' dan spreménjena, in sa temò sopet luzhi perzhakujem. Ako ravno perzhakujem, je vender grob moja hifha, in v' temì sim si pósteljo postlal. Gnjlôbi sim rékel: Moj ozhe fi; in zhervam: Moja mati in moja sestra. Kjú je tedaj, kar sim upal, in kdo se osrè na mojo poterpeshlivoft.

O. Šmertni strah me móti, ki vsak dan grehím in ne delam pokóre; sakaj ispekla ni nobene reshítve; usmili se me, o Bog! in otmi me. V. Bog, otmi me v' svojim iménu; in reshi me v' svoji mozhi. O. Sakaj ispekla ni nobene reshítve; usmili se me, o Bog! in réshi me.

8. *Berilo is Joba. 19.*

Nizh drugiga me ni, kakor kostí in kósha, in le shnabli so okoli mojih sób ostali. Usmilite se me, usmilite se me, vsaj ví, prijatli moji! kér me je roka Gospodova sadéla. Sakaj me preganjate, kakor Bog, in se s' mojim mesam shívite. O de bi se moje beséde popifale! O de bi se v' bukve sarésale s' shelésnim perésam, in na svinzhéno plóshizo, ali de bi se s' dlétam v' terdo skalo safékale! Ker véam, de moj Odre-

shenik shiví, in de bom poslédnji dan is semlje vstal in sopet s' svojo kosho prevlázhen, in v' svojim méfu svojiga Boga vidil. Jest sam bom njega vidil, in moje ozhí ga bodo glédale, ki ne bom drugi; to upanje je v' mojim serzu hránjeno.

O. Gospód, ne sódi me po mojim délu; nizh dobriga nísim storil pred teboj; torej mólim tvoje velizhastvo, de tí o Bog! sbrishefh mojo hudobijo. *V.* Opêri me, Gospod! zhe dalje bolj od moje krivize, in ozhisti me od moje pregréhe. *O.* De tí, o Bog! isbrishefh mojo hudobijo.

9. *Berilo is Joba. 10.*

Sakaj si mi dal rojenimu biti? O de bi bil jest konez vsél, de bi me nobeno okó ne vidilo. Jest bi bil, kakor de bi me ne bilo, is materniga teléfa v' grob prenesèn. Ne bo li mojiga kratkiga shivljenja skorej konez? Odjenjaj mi tedaj, de nékoliko svojo bolézhino objokújem: predin grém, in nasaj ne pridem v' tamno in s' smertno féngo pokrito deshelo; v' deshelo révfhi-ne in temôte, v' ktéri ni nobeniga réda, ampak vezhna grosa stanúje.

O. Réfhi me, Gospod! od peklenfkih flesá, ki si shelésne vrata vlônil, in pred-

pekel obiskal, in jim luzh dodélil, de so vidili, ktéri so bili v' pokorilih temniz. *V.* In so vpili in rekli: Ši prishel, nash Odrešhenik. *O.* Ktéri so bili v' pokorilih temniz. *V.* Gospod! daj jim vézhni pokoj; in vezhna luzh naj jim svéti. *O.* Ktéri so bili v' pokorilih temniz.

Naslédnji Odgovor se móli le v' dan spomina vsih vérnih mertvih, in kadarkoli se sa mertve vsih devét beril móli.

O. Réšhi me, Gospod! od vézhne smerti, tisti strašhni dan; ko se bota gibala nebó in semlja; ko pridešh svét s' ognjem sódit.

V. Prestráshen ves trepézhem, kér pride sodba in naslédnja jésa.

O. Ko se bota gibala nebó in semlja.

V. Tisti dan bo dan jése, nadlóge ino réve; vélíkú dan, in grosno britki.

O. Ko pridešh svét s' ognjem sódit.

V. Gospod, daj jim vezhni pokoj; in vezhna luzh naj jim svéti.

O. Réšhi me Gospod od vézhne smerti, tisti strašhni dan; ko se bota gibala nebó in semlja; ko pridešh svét s' ognjem sódit.

Hválnize.

Pr. Moje poterte kostí bodo Gospódu od veselja poskakovale.

Psalms 50.

Usmili se me, o Bog! po svoji velíki milosti.

In po obilnosti svojiga usmiljenja isbrihi mojo hudobijo.

Opêri me zhe dalje bolj od moje krivize; in ozhisti me od moje pregréha.

Kér svojo hudobijo sposnam, in moj gréh mi je védno pred ozhmí.

Tebi samimu sim gresnil, in vprizho tebe sim húdo storil; torej si pravizhin, kader shugash, in prav ravnash, kader obsódish.

Gléj! v' krivizi sim rojen, in v' gréhu me je moja mati spozhéla.

Gléj! resnizo ljubish, nesnane skrivnosti svoje modrosti si mi rasodel.

Pokrôpi me s' isopam, in bom ozhiſhen ;
opêri me, in bom bolj bél, kot snég.

Dajmi veſélo in prijétno beſédo ſliſhati ;
in moje poterte koſtibodo od veſelja poſka-
kovale.

Oberni ſvoj obras od mojih gréhov, in
isbrifhi vſe moje krivize.

Uſtvari v' meni, o Bog! zhiſto ſerzé, in
ponôvi v' mojim oſerzhji praviga duhá.

Ne ſavèrſi me ſpred ſvojiga oblizhja; in
ſvojiga ſvetiga Duhá mi nikar ne odvsemi.

Dodéli mi ſpét veſelje ſvojiga ſvelizha-
nja, in me s' voljnim duham podpíraj.

Hudobne bom tvoje pota uzhil; in greſh-
niki ſe bodo k' tebi ſpreobernili.

Réfhi me od dolgá kerví, o Bog, Bog
moj Svelizhar! in mojjesik bo tvojo dobro-
to s' veſeljem hvalil.

Gospod, odpri moje ſhnable, in moje
uſta bodo tvojo hvalo osnanovale.

Ako bi tí daritev hotel, bi ti jo jeſt opra-
vil; pa nad ſhgavnimi darovi nimafh dopa-
dênja.

Bogu dopadlivi dar je ſhaloſti polni
duh; potertiga in ponishaniga ſerzá, o
Bog! ne boſh ſanizheval.

Štóri dobro, o Gospod! po ſvoji dobro-

voljnosti Šionu; de bodo sidovi Jerusalemski fosidani.

Takrat ti bodo pravizhni darovi, in shgávina dopadli; takrat bodo na tvoj altar teléta pokladali.

Gospod daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Moje poterte kostí bodo Gospodu od veselja poskakovale.

Pr. Gospod! uslišhi mojo molitev, k' tebi se bodo vsi ljudjé foshli.

Psalms 64.

Špodóbi se, o Bog! de tebi v' Šionu hvalo pojemo, in v' Jerusalemu obljube opravljamo.

Uslifhi mojo molitev, k' tebi se bodo vsi ljudjé foshli.

Hudobne déla naf satírajó; tode tí bofh nafhim gréham milostiv.

Blagor mu, ktériga si ti isvólil in sprejél; v' tvoji veshi bo prebival.

Napolnjeni bomo s' blagam tvoje hishe; tvoj tempel je svet, zhudin savolj pravize (*tvoje*).

Uslifhi naf o Bog, nafh Svelizhar! tí saupanje vsih pokrajn semlje, in daljniga morjá.

Ki goré v' svoji mózhi uterdifh, in si

s' mozhjó opafan; ki vsdignešh globoko morjé, in shumenje njegovih valóv.

Naródi se bodo prestrašhili, in ktéri na kraji svetá prebivajo, se bodo tvojih snaminj bali, ktéri na jutranji in vezhérni strani prebivajo, bosh rasvesélil.

Ti obiskujesh semljo in jo napajash, in jo filno obogatísh.

Boshji potok je poln vodá. Ti jim jéd perpravljash, kér je on tako napravil (*semljó*).

Napôji njé brasde, pomnôshi njé sad; senená bo, in se pohlevniga deshja veselila.

Blagoflovi svojo dobro létino; in tvoje polje se bo rodovitnosti shibílo.

Špáshniki v' pušhavi bodo gníne, in hribzi se bodo s' veseljem ogernili.

Špáshniki bodo s' ovzami pokriti, in dolíne s' shitam pogernjene: vpili bodo, in hvalo péli.

Gospód daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Gospód! ušlišhi mojo molitev; k' tébi se bodo vsi ljudjé sošhli.

Pr. Gospód! desniza tvoja me podpíra.

Pšalm 62.

Bog, Bog moj! s' svitam vréd zhujem savolj tebe (*škérbno te išhem*).

Moja dušha hrepení po tebi; moje teló te sasheljuje.

V' pusti desheli, kjér ni póta, ne vodé, glédam (*kakor de bi bil*) v' svetíshi, po tebi, de bi vidil tvojo mozh, in tvojo flavo.

Sakaj tvoje usmiljenje je bolji kakor shivljenje; moji shnabli tebe hvalijo.

Tako te hozhem hvaliti vse svoje shive dní, in v' tvojim iménu svoje roke povsdigovati.

Kakor s' musgam in mafhobo napolni mojo dusho; in moje usta te bodo s' veselimi shnabli hvalile.

Ko mi tí na moji postelji na misel prideh, te v' ponozhnih strashah premishljujem; kér tí si moj pomozhnik.

V' savétji tvojih perút se veselím; moja dusha se tebe dersí, tvoja desniza me podpíra.

Oní mi pa sahtonj po shivljenji streshejo; doli pojdejo pod semljo, s' mezhem bodo konzhani; in lesíze jih bodo pojédle.

Kralj pa se bo v' Bogu veselil; vsi se bodo (*s' njim*) hvalili, ktéri per njem perségajo; sakaj lashnivim so usta samafhene.

Psalms 66.

Usmili se naf, o Bog! in blagoslovi naf; oberni k' nam svoje milo oblizhje, in usmili se naf.

De tvoj pot sposnamo na semlji, med vsimi naródi tvojo pômozh.

Ljudstva naj te hvalijo, o Bog! vse ljudstva naj te hvalijo.

Naródi naj se veselé in od veselja poskakújejo; sakaj tí sódišh ljudstva po pravizi in vodišh naróde na semlji.

Ljudstva naj te hvalijo, o Bog! vse ljudstva naj te hvalijo; semlja je svoj sad rodíla.

Bog, našh Bog naj naš blagosloví; in vse pokrajne semlje naj se ga bojé.

Gospod daj jim . . . In vézhna luzh . . .

Pr. Tvoja desníza me podpíra.

Pr. Od vrát peklenškiga bresna, réšhi o Gospod! mojo dušho.

Sahvalna pésim Ezechija. — Isaija 38.

Šim rékel: V' fređi svojih dní pojdem k' vratam groba;

Meni ni dano vezh lét shivéti. Šim rekel: Ne bom vidil Gospod Bogá v' deshe-li shivih.

Ne bom vezh vidil zhlovéka in prebivavza v' pokoji.

Moj zhaš je minul, ter bo, kakor paširski shôtor.

Moje shivljenje je kakor de bi bilo od tkavza spodrésano; komej sim perzhél,

me je odrésal; od jutra do vezhérame bošh konzhal.

Do jutra fim fi obétal; (*tode*) kakor lev je vse moje kostí rasdróbil.

Od jutra do vezhera me bošh konzhal; zvizhím kakor lastovka, krúlim kakor golób.

Moje ozhífo oflabéle, kér fim nakvišhko glédal.

Gospod! filo terpím, bodi porok sa-me. Kaj porezhem, ali kakó bo porok sa-me, kér je sam storil?

Vprizho tebe bom premislil vse svoje léta v' britkosti svoje dushe.

Gospód! ako se tako shiví in ako je v' takim shivljenja mojiga duha, bošh mene pokoríl in oshivljal. Gléj! v' miru mi je moja britkost nar britkéjshi.

In tí fi moje shivljenje od smerti réshil; sa-sé fi vse moje grehe vergel.

Sakaj grob te ne bo hvalil, in smert te ne bo zhaštala; oni ki v' jamo gredó ne bodo perzhakovali tvoje resnizhnosti.

Kdor shiví, kdor shiví, bo tebe hvalil, kakor tudi jest sdaj; ozhe bo finovam tvojo resnizhnost osnanoval.

Gospod! osdravil fi me; torej bomo svoje pésmé péli vse dni svojiga shivljenja v' hišhi Gospodovi.

Gospod daj jim . . . In vézhna luzh . . .

Pr. Od vrát peklénskiga bresna, refhi,
o Gospod! mojo dušho.

Pr. Vše, kar sôpe, naj hvali Gospóda.

Pfalm 148.

Hvalite Gospóda, ki ste v' nebésih;
hvalite ga, ki ste na visokosti.

Hvalite ga vši angeli njegovi; hvalite ga
vše vojské njegove.

Hvalita ga solnze in mesiz; hvalite ga
vše svésde in luzhi.

Hvalite ga vše nebésa; in vše vodé, ki
so nad nébam, naj hvalijo imé Gospódovo.

Kér on je rekel, in je bilo storjêno;
on je ukasal, in je bilo stvárjeno.

On jih je sa vselej, ino vékoma postavil;
on je sapóved dal, in ne bo preshla.

Hvalite Gospóda na semlji; morški sô-
mi in vši bresni.

Oginj, tozha, léd, písh, ki njegovo
povelje spolnujejo.

Hribi in vši grizhi; rodovitne drevesa
in vši zedri.

Sverine in vsa shivina; kar lási, in perut-
nína.

Kralji semlje, in vši narodi; pervaki
in vši sodniki semlje.

Mladenzhi in devize, stari in mladi naj

hvalijo imé Gospódovo ; sakaj samo njegovo imé je svířhano.

Njegova hvala preféshe nebó in semljo, in on je mozh svojiga ljudstva svíkřhal.

Vři njegovi řvétí, Israelovi otrozi, ljudřtvo, ki se k' njemu perblishuje, naj mu pojó hvalo.

Přalm 149.

Pojte Gospódu novo péřim ; njega hvala (*naj se rasléga*) v' sbiralu řvetnikov.

Israel naj se veselí svojiga řtvarnika, in otrozi řionřki naj se nad svojim kraljem radújejo.

Naj hvalijo njegovo imé v' péřřkih řtrumah ; s' bobni in s' arpami naj mu hvalo pojó.

Sakaj Gospod imá dopadenje nad svojim ljudřtvam ; in bo krotke k' svelizhanju povířhal.

řvétí bodo v' zhařti od veselja pořkakovali, in se bodo v' svojim pokóři veselili.

Oní bodo s' svojimi řřtmi Bogá povíkřřevali ; in na obé řtrani ojřtre mezhe v' rokah (*iméři*).

De se nad neverniki mařhujejo, in ljudřtva řřtrařaje.

De njih kralje oklénejo, in njih plemenitne v' řhelésje dénejo.

De sapifano sodbo nad njimi spolnijo ;
letá zhašt bo vřim njegovim svetnikam.

Přalm 150.

Hvalite Gospóda na njegovim řvétim
kraji; hvalite ga savolj njegove mozhí na
nébesu.

Hvalite ga savolj njegovih mogózhnih
dél; hvalite ga po njegovi neismérni ve-
likořti.

Hvalite ga ř' trobentanjem; hvalite ga
ř' přálterjem in ř' harpami.

Hvalite ga ř' bobni, in ř' pevřkimi tru-
mami; hvalite ga ř' řtrunami in ř' piřhálmi.

Hvalite ga ř' glasnimi zitrami; hvalite
ga ř' veřélimi zimbali; vse, kar řópe, naj
hvali Gospóda.

Gospod daj jim . . . In vézhna luzh . . .

Pr. Vře, kar řópe, naj hvali Gospóda.

V. řim řliřhal glaf ř' nebés mi rezhi:

O. Blagor mertvím, křéri v' Gospódu
umerjo.

Pr. Jeřt řim vřtajeње in řhivljeње; kdor
v' me véruje, bo řhivel, ako ravno umer-
je. In kdorkoli řhiví in v' me veruje, ne
bo umerl vékomej.

Luk. 1.

Hvaljen Gospod, Israelov Bog, kér je ob-
řřkal in řtoril odřeřhenje řvojimu ľjudřtvu;

In nam je postavil rog (*mozl*) svelizhanja v' hihi Davida, svojiga flushabnika.

Kakor je govoril po uſtih svojih ſvétih prerokov, ktéri ſo od nékdej.

Odreſhenje od naſhjih ſovraſhnikov, in is roke vſih, ktéri naſ ſovráſhijo.

Uſmiljenje ſtoriti naſhim ozhétam, in pomniti ſvoje ſvéto ſavéso;

Perſégo, ki jo je perſégel Abrahamu, naſhimu ozhétu, nam dati.

De is rók svojih ſovraſhnikov réſheni, njemu bres ſtrahu flushimo,

V' ſvetoſti in v' pravizi pred njim vſe ſvoje dní.

In tí déte, boſh prerok Narviſhiga imenovano; pojdeſh namrezh pred oblizhjem Goſpodovim, njegove pota perpravljat;

Dat ſnanje svelizhanja njegovimu ljudſtvu, v' odpuſhenje njih gréhov;

Po perferzhnim uſmiljenji naſhiga Bogá, po ktérim naſ je obifkal, in ki ſe is-haja is viſokofti;

Raſvetlit té, ktéri v' temi, in v' ſmertni ſenzi ſedé, de ravná naſhe nogé na pot mirú.

Goſpod, daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Jeſt ſim vſtajeenje in ſhivljenje: kdor v' me véruje, bo ſhivel, ako ravno umerje.

In kdòrkoli shiví in v' me veruje, ne bo unerl vekomej.

Po tem se móli: Ozhe nafh. Pfalm 129. Is globozhine . . . glej stran 4., in molitve: V. Od vrat peklénskiga bresna . . . glej stran 8.

ZHERNA MAŠHA:

I. Po mertvih skosi léto.

Mafhnik stópidòli pred altar, in móli s' flushabnikam :

V' iménu Ozhéta, in Šina, in svétiga Duha. Amen.

M. Stopil bom k' boshjimu altarju.
Sl. Pred Boga, ki rasveseluje mojo mladost.

M. Pomozh nashaje v' iménu Gospódovim.

Sl. Ktéri je stóril nebó in semljo.

M. Še ispovém Bogú vfigamogozhni mu . . .

Sl. Usmilinaj se te vfigamogózhni Bog, in ti odpusti tvoje gréhe, ter te perpélji v' vezhno shivljenje.

M. Amen.

Sl. Še ispovem Bogú vfigamogozhni

mu, svéti Maríi vselej devizi, svetimu Mihaelu vélikimu angelu, svétimu Janesu kerstniku, svetima apostelnama Pétru in Pavlu, vsim svetnikam in tebi, Ozhe! de sim greshil veliko s' mislijo, besédo in djanjem. Krív sim, kriv sim, filo sim kriv. Torej profim svéto Marijo, vselej devizo, svetiga Mihaela vélikiga angela, svetiga Janesa kerstnika, svéta apostelna Petra in Pavla, vse svetnike in tebe Ozhe! molite sa-me per Gospódu nashím Bogu.

M. Usmili naj se vas vfigamogozhni Bog, in vam odpusti vashe gréhe, ter vas perpelji v' vézhno shivljenje.

Sl. Amen.

M. Milost, odvéso in odpushenje nashih gréhov nam daj vfigamogozhni in usmiljeni Bog.

Sl. Amen.

M. Bog! tí se bosh obernil v' nas, in nas oshívil.

Sl. In veselilo se bo tvojeljudstvo v' tebi.

M. Gospod! skashi nam svojo milost.

Sl. In dodéli nam svoje svelizhanje.

M. Gospod! uslišhi mojo molitev.

Sl. In naj pride k' tebi moje vpitje.

M. Gospod s' vami.

Sl. In s' tvojim duham.

Mafhnik gredé k' altarju, rezhe:

Molímo! Odvsemi nam, profimo, Gospod! nafhe gréhe, de bomo vrédni f' zhišto dušho stopiti k' presvetišhu; po Kristu-fu Gospodu nafhim. Amen.

Mafhnik kufhne altar, in rezhe:

Profimo te, Gospód! po saflushenji tvojih svetnikov, ktérh svetinje so tukej, in po saflushenji vsih svetnikov, de odpusti milostivo vse moje gréhe. Amen.

Mafhnik bere na défni strani altarja nektére beféde, ki se jim perštop pravi.

Gospod daj jim vézhni pokoj; in vézhna luzh naj jim svéti.

Pſalm 64. Spodóbi se o Bog, de tebi v' Šionu hvalo pojemo, in v' Jerusalemu obljuje opravljamo; uflifhi mojo molitev; k' tebi se bodo vsi ljudjé fofhli.

Gospod daj jim vézhni pokoj; in vézhna luzh naj jim svéti.

M. Gospód, usmili se!

Sl. Gospod, usmili se!

M. Gospod, usmili se!

Sl. Kriste, usmili se!

M. Kriste, usmili se!

Sl. Kriste, usmili se!

M. Gospod, usmili se!

Sl. Gospod, usmili se!

M. Gospod, usmili se!

Mafhnik se proti ljudem verne, in rezhe:

M. Gospod s' vami!

Sl. In s' tvojim duham.

Mafhnik na desni strani móli molitve, ki se jim sbirne molitve pravi.

Sbirne molitve.

M o l i m o.

Bog! ki si med apostolskimi mafhniki svoje flushabnike k' zhaſti ſhkofſtva ali maſhtva povsdignil, daj, profimo, de pridejo tudi v' njih vézhno drushbo. Po Gospodu našim . . .

Bog, ki deliſh odpuſhenje, in ljubifh zhlovékovo svelizhanje; prófimo tvojo miloſt, de s' nami sdruſhenim bratom, ſoródnikam in dobrotnikam, ktéri ſo ſe is tega ſveta lozhili, po proſhnjah Marije vſelej devize in vſih ſvojih ſvetnikov, v' drushbo vézhniga svelizhanja priti dodeliſh.

Bog, ſtvarnik in odreſhenik vſih vernih! dodéli duſham ſvojih flushabnikov in flushabniz odpuſhenje vſih grehov, de miloſtivo odpuſhenje, ktériga ſo vſelej ſheléli, po bogabojézhih proſhnjah doſeſhejo. Ktéri ſhiviſh in kraljujeſh . . .

Per mafhah po mertvih fkosi léto fe morajo té tri molitve vséti, zhe fe mafha fploh sa verne mertve opravlja. Zhe fe mafha sa ktére odsná-njene daruje, fe vsame namesti perve molitve, molitev sa tiftiga, sa ktériga fe daruje mafha, kakor fe najde konez mafhe, kjer fo mnogotére molitve sa verne mertve; druga in tretja molitvi pa oftanete. Namesti druge molitve pa fe sme vender molitev sa starfhe, sa ozheta ali sa mater, ali ktéra druga vseti; tretja pa mora vedno tifta biti, ktéra fe sazhne: Bog fivarnik in odre-fhenik . . . Po enako fe pa mórate tiha in po-obhajilna molitvi vséti.

Berilo is rasodenja f. Janesa apostelna.
14, 13.

Tifte dni fim flifhal glaf s' néba, ktéri mi je rékel: „Sapifhi: Blagor mertvim, ktéri v' Gospodu umerjo! Odfléj, rezhe Duh, naj pozhivajo od svojiga truda; sa-kaj njih dela gredó sa njimi.“

S. Hvala Bogu.

Berilo vsemi sdolej, zhe fe mafha bere v' dan fpo-mina vsih vérnih mertvih, ali v' dan smerti ali pokopa merlizheviga, ali v' dan obletnize po mertvih.

Gospod, daj jim vézhni pokoj; in vézh-na luzh naj jim svéti.

Pravizhni bo v' fpominu vékoma; on fe ne bojí, kader kaj hudiga flifhi.

Isprôsti, o Gospod! dushe vsih vernih
mrtvih od slédnje svése grehov.

In s' pomozhjó tvoje milosti naj odidejo
mashevávni sôdbi, in naj vshivajo veselje
vézhne luzhi.

Naslédnje se per masnah po mrtvih skosi léto vsa-
me ali ne; szer pa vselej.

Štrašhin dan bo dan plazhila,
Semlja bo se v' prah sdrobila,
Prizha David in Šibila.

Grosin strah bo svét obdajal,
Kader bo sodnik prihajal,
K' ojstri sodbi zhlovek vstajal.

Jéla bo trobénta peti,
Mertvim po grobéh grometi,
K' sodbi priti jim veléti.

Šmert, natora bo steroméla,
Kader bode stvar osh'véla,
K' boshjimu sodniku h'tela.

Bukve bodo pernefhene,
Déla bodesh bral storjene,
Dobre vse in neposhtene.

Bo sodnik tedaj se vsédel,
Vse, karkolj je zhlov'k naredel
Zeli svet bo tistkrat védel.

Revesh, kam se zhem podati?
Kjé prijatla tam iskati?
Komej dobrim bo obštati.

Kralj nesmerne visokosti,
 Reshih svoje bres vrednosti,
 Reshi me v' moj' slabosti!

Spomni se, o Jesus mili!
 De so sa-me te vmorili
 Profim tisti dan se usmili!

Trudin hotel si hoditi,
 Sa-me svojo kri preliti:
 Daj k' svelizhanju to biti.

Daj te jmeti pomozhnika,
 Švojih duh odreshenika,
 Predin vid'mo te sodnika.

De fim kriv, to sam sprizhujem,
 Šam pred sabo se framujem,
 Pa sanesi, Bog! sdihujem.

Rane gréshnize sazélil,
 Tolovaja si svelélil,
 Meni upanje dodélil.

Nifim vrédin odpushtanja:
 Vender Bog pomiljevanja,
 Varuj v' oginj me jokanja.

Med ovzé me den' ovzhízo,
 Reshi smed koslov srotizo,
 In poklizhi na desnizo!

Ko savershene prekléte
 Pahnil v' oginj bosh ujéte,
 Deni me takrat med svéte.

Šliffhaj prošnjo Bog! pohlévno!

Dušho gléj pobito, révno!
Škerbi sa-me stvar nevkrévno!

Dan jokanja polni straha,
Ko bo zhlovek šhel is praha!
Naj mu njega hudobije,
Milost tvoja Bog umije.

Daj jim Jesuf, našh pastir,
Vezhni pokoj ino mir. Amen.

Mafhnik v' fredo stopi, ter móll:

Ozhisti mi serzé in usta, vřigamogozhni
Bog! ktéri si usta preroka Isaija ozhistil s'
shivim oglam, tako me ozhísti s' svojo ne-
saflusheno milostjo, de tvoj sveti evangeli
vrédno osnanujem; po Kristufu Gospodu
nařhim. Amen.

Mafhnik stópi na lévo stran, in rezhe:

M. Gospod s' vami.

řl. In f' tvojim Duham.

M. Beséde svetiga evangelja po f. Jane-
su. 6.

řl. řlava tebi, Gospod!

„Tířti zhař je rékel Jesuf Judovřkim
mnoshizam: „Jeřt řim šhivi kruh, ki řim
s' nebéř priřhel. Ako kdo je od tega kruha,
bo řhivel vékomej; in kruh, kteriga bom
jeřt dal, je moje meřó sa řhivljenje řvetá.“
Judje řo se tedaj prepírali med řeboj, re-

kozh: „Kako nam more ta svoje mesó dati jésti?“ Jesuf jim je tedaj rékel: Resnizhno, resnizhno vam povém: Ako ne bote jédli mesá Šinu zhlovékoviga, in pili njegove kèrvi, ne bote iméli shivljenja v' sebi. Kdor jé moje mesó, in píje mojo kri, imá vézhno shivljenje in jest ga bom obudil poslédnji dan.“

S. evangeli vsemi sdolej, zhe se mafha bere, v' dan spomina vsih vernih mertvih, ali v' dan smerti ali pokópa merlizheviga, ali v' dan oblétnize po mertvih.

Mafhnik se oberne proti ljudém, in rezhe:

M. Gospod s' vami.

Sl. In í' tvojim duham.

Mafhnik rezhe: Molimo; in bere beséde, ki se jim darovanje pravi.

Gospod Jesuf Kristuf, kralj zhaští! réshí dushe vsih vernih mertvih od pokoríl víz, in od globokiga bresna; réshí jih od lévoviga shrela, de jih ne poshrè brêsin, de ne padejo v' temò; temuzh sveti Mihael vójvoda naj jih perpélje v' sveto luzh, ki si jo Abrahamu obljubil, in njegovimu saródu.

V. Darove in hvalne molitve opravljamo tebi, Gospod! Tí jih vsémi sa tífle dushe, ktéríh se danf spòmnamo; preséli jih,

Gospod! is smerti v' shivljenje. Ktéro si Abrahamu obljudil, in njegovimu saródu.

Kader mafhnik fkladizo v' rokáh dershi, in krúh darúje, móli:

Vsemi, sveti Ozhe, vsigamogozhni Bog! ta prezhisti dar, ktériga jest, tvoj nevrédni flushabnik, darujem tebi, svojimu shivimu in pravimu Bogu sa svoje bresfhtevilne gréhe, samére in sanikernosti, in sa vse vprizhne, pa tudi sa vse vérne kristjane, shive in mertve. Daj de bo meni in njim v' svelizhanje in vezhno shivljenje. Amen.

Mafhnik vlije vina v' kelh, in kane nekoliko vodé vméf, in móli:

Bog, ktéri si zhlovéka v' blagim stanu zhudno stvaril, in ga, ko je bil gresfhil, she bolj zhudno prenóvil; daj nam po fkrivnosti té vodé in téga vina sdrushenim biti f' tistiga boshjo natoro, ki se je ponishal nafhe zhlovéfhke deléshin biti, Jesus Kristuf, tvoj Sin, nafh Gospod, ktéri f' teboj shiví in kraljuje v' edinosti svetiga Duhá Bog od vékomej do vékomej. Amen.

Mafhnik daruje vino, ter móli:

Darujemo ti, Gospod! kelh svelizhanja, tér profimo, tvojo milost, de naj gré

pred oblizhje tvojiga boshjiga velizhastva v' prijetin dar sa svelizhanje nafhe in vsiga svetá. Amen.

V' duhu ponishnosti in s' potertim serzam stojimò pred teboj; vsemi nafh dar, o Gospod! in godí najse pred tvojim oblizhjem danf takó nafha daritev, de ti bo prijétna, Gospod Bog!

Pridi, posvezheváviz, vsigamogozhni vézhni Bog! in posvéti ta dar, perpravljenni tvojimu svétimu iménu.

Pfalm 25.

V' nedolshnosti bom svoje roké umil, in obdajal tvoj altar, Gospod! De posluham glas tvoje hvale, in osnanújem vse tvoje zhude. O Gospod! ljubim lepoto tvoje hishe, in prebivalishe tvojiga velizhastva. Ne pogúbi moje dushe s' sheljnimi kerví. Kí je kriviza v' njih rokah, in njih desniza, polna podkupshine. Jest pa hozhem v' svoji nedolshnosti shivéti; réshí me, in usmili se me. Na pravim stojí moja noga; v' sbirálislih, Gospod! te bom hvalil.

Po tem v' frédi altarja perklónjen, móli:

Vsemi, svéta Trojíza! to daritev kté-

ro ti darujemo v' spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Gospoda našhiga Jesusa Kristusa, in v' zhašt svéte Marije vselej devize, svetiga Janesa kerstnika, svetih apostelnov Petra in Pavla, njih in vsih svetnikov. Naj bo njim v' zhašt, nam pa v' svelizhanje, in naj prófijo v' nebésih sa naf, ki obhajamo njih spomín na semlji. Po ravno tém Kristusu Gospodu našhim. Amen.

Mashnik kufhne altar, in se proti ljudém oberne rekozh:

Molite, bratje! de bo moja in vasha daritev prijetna per Bogu, vfigamogozhnim Ozhetu.

Sl. Naj vsame Gospod ta dar is tvojih rók v' hvalo in zhašt svojiga iména, tudi v' prid našh in vse svoje svéte zérkve.

Tiha molitev.

Vsemi, profimo, Gospod! darove, ktére sa dushe tvojih flushabnikov, shkofov ali mashnikov darujemo; de njih, ktere fi na tém svetu shkofstva ali mashtva vdeléshil, v' nebéshkim kraljestvu v' drushbo tvojih svetnikov priti velísh. Po Gospodu našhim . . .

Bog! ktériga usmiljenje nima shtevila, uflíshi milostivo nashe ponishne profhnje;

in dušham naših bratov, soródnikov in dobrotnikov, kterim si dal tvoje imé sposnati, po tih skrivnostih našiga svelizhanja odpušhenje vseh gréhov dodéli.

Osri se, profimo, Gospod! milostivo na darove, ktére tebi sa dušhe tvojih slušhabnikov in slušhabniz pernešemo; de njim, ktére si keršhanske vére vdelešil, tudi plazhilo daríh. Po Gospódu našim . . .

M. Od vékomej do vékomej.

Sl. Amen.

M. Bog s' vami,

Sl. In s' tvojim duham.

M. Nakvišhko serza,

Sl. Imamo jih k' Bogu.

M. Hvalimo Gospóda, svojiga Bogá.

Sl. Špodobno in dolshnost je.

Ref je špodobno in dolshnost, prav in dobro, de ti vselej in povsod hvalo dajemo, svéti Gospod, vfigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! po Kristusu Gospódu našim. Po kterim tvoje velizhastvo hvalijo angeli, ga mólijo gospostva, pred njim trepetajo oblásti, ga nebésa in nebésške moží in svelizhani Šerafil' sdrushenim pétjem povsdigújejo. Daj tudi našim glasém sdru-

shiti se s' njimi, te profimo s' globoko ponishnostjo rekózh:

Švét, svét, svét Gospód vojskinih trum!
Polne so nebéfa in semlja tvoje flave.

Hosanna (*refhi naf*) po vishavah.

Bodi hvaljen, ktéri pride v' iménu Gospodovim! Hosanna po vishavah.

Mashnik se perklóne, in móli:

Ponishno te tedaj profimo, nesméno usmiljeni Ozhe! po Jésufu Kristufu tvojim Šinu, Gospodu nashim, de sprejmi in posvéti té ponudbe, te daríla, té prezhiste svéte darove, ktére ti darujemo slasti sa tvojo svéto zerkev, de ji mir dash, jo várujesh, jo v' edinosti ohranish, in vladash po vřim svetu, pa tudi sa tvojiga flushabnika nashiga papesha I., in nashiga shkofa I., in nashiga zesarja I., in sa vse, ktéri se prave katolřhke apostolřke vére dershé.

Spomin sa shive:

Spomni se, Gospód! svojih flushabnikov in flushabniz (I. I.) in tudi vřih vprizhnih, ktérik véro posnash, in pobóshnost vidish, sa ktére ti darujemo, ali ktéri ti darujejo ta hvalni dar sa-se in sa vse svoje v' odreshenje svojih dush, dosézhi svelizhanje in varnost; in ti poshiljajo svoje shelé, tebi vézhnimu in pravimu Bogú.

Šklénjeni s' vſo drushbo isvóljenih, in obhajajozhi ſpomín ſofébnó zhaſtite vſelej devize Marije, matere naſhiga Bogá in Goſpóda Jeſufa Kriſtufa, pa tudi tvojih ſvétih apoſtelnov in maternikov, Petra in Pavla, Andreja, Jakoba, Janesa, Tomasha, Jakoba, Filipa, Jerneja, Mateja, Šimona in Tadeja, Lina, Kleta, Kleména, Kornelja, Ziprijana, Lavrenzja, Kriſogóna, Janesa in Pavla, Kosma in Damijana, in vſih tvojih ſvetnikov ; po ktérik ſafluſhenji in proſhnjah daj, de bomo v' ſavétji tvoje pomózhi obvarovani per vſih rezhéh. Po ravno tém Jeſufu Kriſtufu Goſpodu naſhim. Amen.

Maſhnik raſproſtrè roké nad darovanim kruham in vinam, ter móli:

Proſimo te tedaj, o Bog! ſprejmi potolaſhen ta dar, ktériga ti darujemo tvoji hlapzi, in s' nami vred vſa tvoja drushína; daj nam v' tvojim miru preſhivéti ſvoje dni, réſhi naſ od vezhniga pogubljenja, in daj nam ſhtétim biti med tvoje isvóljenne. Po Kriſtufu Goſpodu naſhim. Amen.

Daj, te proſimo, o Bog! de bo ta dar veſ poſvezhèn, ſprejét, poterjen, reſnízhin in prijétin, de nam bo ſpreménjen

v' teló in krí tvojiga preljubiga Šina, Gospoda našhiga Jésufa Kristusa.

Ktéri je pred svojim terpljenjem tisti dan, vsél kruh v' svoje svéte in zhaštite roké, in vsdignil ozhí proti nebu k' tebi, svojimu vfigamogozhnimu Ozhétu, te sahvalil, in ga posvetil, raslomil, ter dal svojim uzhenzam, rekozh: Vsemité, in jéjte vfi od téga. Sakaj to je moje teló.

Mafhnik perpogne koléno pred teléfam Jesufa Kristusa, ga povsdigne, de naj ga mólijo, in potlej rezhe:

Ravno takó je vsél po vezhérji tudi ta prezhudni kelh v' svoje svéte in zhaštite roké, te spét sahvalil, in ga posvétit, tér dal svojim uzhenzam rekozh: Vsemité, in pite vfi is njega: Sakaj ta je kelh moje kerví, nove in vézhne savése, skrivnost vére, ktéra bo sa val, in sa njih veliko prelita v' odpushenje gréhov.

Kolikorkrat bote to delali, storite v' moj spomin.

Mafhnik perpógne koléno pred svéto kervjo Jesufa Kristusa, jo povsdigne, pokashe ljudém de naj jo mólijo, in potlej rezhe:

Po tem povelji tedaj obhajamo, o Gospod! mí tvoji hlapzi, in tvoj svéti ljud spomin presvétiga terpljenja, od smerti

vstajenja in zhaſtitiga vnebohóda ravno téga Kriſtufa, ſina tvojiga, Goſpóda naſhiga, in darujemo tvojimu prezhudnimu velizhaſtvu od tvojih darov in daril ta zhiſti dar, ta ſvéti dar, ta bresmadeshni dar, ſvéti krùh vézhniga ſhivljenja, in kelh vezhniga svelizhanja.

Pogláj na té darí ſ' potolaſhenim in mi-loſtivim oblizhjem, in ſprejmi jih, kakor ſi bil prejél darí ſvojiga hlapza, pravizhniga Abelna, in daritev naſhiga ozhaka Abrahama, in pa ſveto daritev in bresmadeshno poſvézhbo, ktéro ti je daríl tvoj vélíki duhóvin Melkiſedek.

Mafhnik ſe globoko perklóni, in rezhe:

Poniſhno te proſimo, vſigamogozhni Bog! rêzi perneſti té darí po rokah tvojiga ſvétiga angela na tvoj viſoki altar, pred tvoje boſhje velizhaſtvó, de bomo vſi, kar naſ bo deléſhnih téga altarja, in ſavſhilo preſvéto teló in preſvéto kri tvojiga ſina, napolnjeni ſ' vſo nebéſhko dobroto in mi-loſtjo. Po ravno tém Kriſtufu Goſpódu naſhim. Amen.

Spomin ſa mertve.

Spomni ſe tudi, Goſpód! ſvojih fluſhabnikov in fluſhabniz (I. I.) ki ſo ſhli pred nami ſ' ſnamnjem vére, in ſpé v' miru.

Profimo te, Gospod! de té in vse, ktéri v' Kristufu pozhivajo, denesh v' kraj hladú, luzhi, in mirú. Po ravno tém Kristufu, Gospodu nashim.

Mashnik se terzhi na pèršt, in mólt:

Tudi nam gréshnikam svojim flushabnikam, ki v' tvojo veliko usmiljenje sapupamo, daj kej déla in drushbo f' tvojimi svétimi apostelni in marterniki: s' Janezam, Shtefanam, Matijem, Barnabam, Ignazjem, Aleksandram, Marzelinam, Petram, f' Felizito, Perpetvo, Agato, Luzijo, Nésho, Zezilijo, Anastasijo in s' vsimi tvojimi svetniki, v' ktérikh drushbo, te profimo, naš vsemi ne savolj nashiga saflushenja, ampak savolj svoje persanelivosti. Po Kristufu Gospodu nashim: po ktérikh vse té dobrote, Gospod! vselej stvarish, posvetish, oshivish, blagoslovish, in nam podelish. Po njem, s' njim in v' njem je tebi, Bogú Ozhétu vfigamogozhnimu, v' edinosti svétiga Duhá vsa zhašt in flava od vékomej do vékomej.

Sz. Amen.

Ozhe nash.

S' Svelizharjevo sapovedjo opominjani in s' njegovim boshjim naukam poduzheni si upamo rezhi:

Ozhe nash, ktéri si v' nebésih. Posve-
zheno bodi tvoje imé. Pridi k' nam tvoje
kraljestvo. Sgodi se tvoja volja, kakor v'
nebésih, takó na semlji. Daj nam danš
nash vsakdanji krùh. In odpusti nam na-
šhe dolgé, hakor tudi mi odpushamo svo-
jim dolshnikam. In naš ne vpelji v' skufh-
njavo.

Sl. Temuzh réshi naš od hudiga.

M. Amen.

Réshi naš, profimo, Gospod Bog! od
vših slégov pretéklih, sedanjih in prihod-
njih, in na prošnjo svéte, zhaštite, vselej
devize in boshje matere Marije, svojih své-
tih apostelnov Pétra in Pavla, Andreja, in
vših svetnikov daj usmiljeno mír v' naših
dnéh, de bómo s' pomozhjo tvoje milo-
sti podpírani vselej bres gréha, in obva-
rovani vse smote. Po ravno tém Gospódu
našim Jesusu Kristusu, Sinu tvojim, kté-
ri s' teboj shiví in kraljuje v' edínosti sve-
tiga Duha, Bog od vékomej do vékomej.

Sl. Amen.

M. Mir Gospodov bodi védno s' vami.

Sl. In s' tvojim Duham.

Mashnik déne kozhik hóšje v' kelh, in rezhe:

Ta smés in posvézhba teléša in kervi
Gospoda našiga Jésusa Kristusa nam bo-

di, ki jo prejmemo, v' vezhno shivljenje.
Amen.

Jagnje boshje, ki odjemljesh gréhe sve-
tá, daj jim pokoj.

Jagnje boshje, ki odjemljesh grehe sve-
tá, daj jim pokoj.

Jagnje boshje, ki odjemljesh gréhe sve-
tá, daj jim vézhni pokoj.

Gospod Jesus Kristus, Sin shiviga Bogá!
ktéri si po Ozhétovi volji s' svétim Duham
vred svét s' svojo smertjo v' shivljenje obu-
dil, rélhi me s' tém svojim presvétim telé-
sam in svojo presveto kervjó od vsih mojih
gréhov in od vsih slégov; daj de se vselej
dershím tvojih sapóved, in ne dopusti, de
bi se kdej lózhil od tebe. Ktéri s' ravno
tém Bogam Ozhétam in svetim Duham
shivish in kraljujesh Bog od vékomej do
vékomej. Amen.

Gospod Jesus Kristus! vshitje tvojiga te-
léfa, ktéro se jest nevrédni zhlovek pre-
dersnem, prejéti, mi ne bodi v' sodbo in
pogubo, ampak naj mi bo po tvoji dobroti
bramba in sdravje dushe in teléfa. Ktéri
shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhétam
v' edinosti svétiga Duha Bog od vékomej
do vékomej. Amen.

Krùh nebéshki bom prejel, in klizal v' Gospodovo imé.

Nato se trikrat na pèrši vdári, in rezhe:

Gospód! nifim vredin, de grésh pod mojo strého, temuzh rezi le s' besédo, in bo osdravljena moja dusha.

Potlej storí krish zhes - se s' svéto hóstjo, in rezhe:

Teló Gospóda nashiga Jesufa Kristusa naj ohrani mojo dusho v' vezhno shivljenje. Amen.

Predin savshije krí Jesufovo:

Kaj bom povernil Gospodu sa vse, kar mi je dal? Svelízhanja kelh bom vsel, in klizal v' Gospodovo imé. Klizal bom va-nj, osnanujozh njegovo hvalo, in bom v' savétji pred svojimi sovrashniki.

Krí Gospoda nashiga Jesufa Kristusa naj ohrani mojo dusho v' vezhno shivljenje. Amen.

Mashnik podá kelh po nekoliko vina, in rezhe:

Kar smo s' ustmi prejéli, Gospod! naj nam bo l' zhistim serzam savshito, in ta zhasni dar nam bodi vézhno sdravilo.

Potem vsame nekoliko vina in vode, in rezhe:

Tvoje teló, Gospod! ki fim ga savshil, in krí tvoja, ktéro fim pil, naj se skléne s' mojim serzam, in daj, de ne bo madesha

pregréhe v' meni, ki so me zhište in svéte
 skrivnosti pokrepzhale. Ktéri shivísh in
 kraljuješh od vékomej do vékomej. Amen.

Obhajilna molitev.

Vézhna luzh naj jim svéti, Gospod!
 f' tvojimi svetniki vred vékoma, kér si mi-
 loštiv.

Gospod! daj jim vézhni pokoj; in vezh-
 na luzh naj jim svéti; f' tvojimi svetniki
 vred, kér si miloštiv.

M. Bog s' vami.

Sl. In f' tvojim duham

Poobhajilna molitev.

M o l i m o !

Profimo, Gospod! de tvoje dobrovoljno
 usmiljenje, ki je sasheljêno, dušham tvo-
 jih slushabnikov, skkofov ali máshnikov
 pomaga; de po tvoji milosti v' vezhno
 drushbo tistiga pridejo, v' ktériga so upali
 in verorali. Po Gospodu . . .

Daj, profimo vsigamogozhni in usmi-
 ljeni Bog! de dušhe nashih bratov, so-
 ródnikov in dobrotnikov, sa ktére smo
 ta hvalni dar tvojimu velizhastvu pernesli,
 po môzhi té skrivnosti od vsih gréhov ré-
 sheni, po tvoji milosti svelizhanje vezhne
 luzhi doféshejo.

Profimo, Gospod! de dušham tvojih
 flushabnikov in flushabniz molitev profi-
 jozhih pomaga: de njih od vsih gréhov
 ozhistiš, in svojiga rešhenja vdeléshiš.
 Ktéri shiviš in kraljuješ . . .

M. Bog s' vami.

Sl. In f' tvojim duham,

M. V' miru naj pozhivajo.

Sl. Amen.

Mafhnik na frédi perklónjen móli:

Naj ti dopade, svéta Trojiza! opravilo
 moje flushbe, in daj, de bo ta daritev, ki
 sim jo nevrédni zhlovek pred ozhmí tvo-
 jiga velizhastva daroval, tebi prijetna, sa
 mé pa in sa vse, ki sim jo sa-nje opravil,
 is tvoje milosti spravna. Po Kristusu Go-
 spodu nashim. Amen.

Mafhnik stópi na lévo stran, in rezhe:

M. Gospod s' vami.

Sl. In f' tvojim duham.

M. Sazhétik svetiga Evangelja po f.
 Janesu.

V' sazhétku je bila Beséda, in Beséda
 je bila per Bogu, in Bog je bila Beséda.
 Ta je bila v' sazhétku per Bogu. Vse je
 po nji storjeno, in bres nje ni nize stor-
 jeniga, kar je storjeniga. V' nji je bilo

shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudí. In luzh v' temí svéti, in temà je ni sa-
popadla. Bil je zhlovek poslán od Bogá,
ktérimu je bilo Janes imé. Ta je prishel
v' prizhevanje, de je prizhevàl od luzhi,
de bi vfi verovali po njem. On ni bil
luzh, ampak de bi prizhevàl od luzhi.
Bila je prava luzh, ktéra rasvetlí vsa-
kiga zhlovéka, ktéri pride na ta svét. Na
svétu je bil, in svét je po njem storjen,
in svet ga ni sposnal. V' svojo lastíno je
prishel, in njegoví ga niso sprejéli. Ko-
likor pa jih ga je sprejélo, jim je dal oblast
hoshjim otrokam biti, njim, ktéri veruje-
jo v' njegovo imé, ktéri niso is kerví, ne
is volje mesá, ne is volje moshá, ampak
is Bogá rojeni. In Beséda je mesó postala,
in je med nami prebivala (in smo vidili
njeno zhaft, kakor zhaft edinorojeniga od
Ozhéta,) polna milosti in refnize.

Sl. Hvala Bogú.

II. V' dan spomina vsih vernih mertvih.

Vse, kakor per masi po mertvih skosi léto;
le sbirna, tiha in poobhajilna molitev, berilo
in evangeli so drugi.

Sbirna molitev.

Bog, stvarnik in odreshenik vsih vérnih!
dodéli dusham svojih flushabnikov in flu-
shabniz odpuštenje vsih gréhov, de mi-
lostivo odpuštenje, ktériga so vselej she-
léli, po bogabojézhih prošnjah doseshe-
jo. Ktéri shivish in kraljujesh...

*Berilo is I. lista s. Pavla apostelna do
Korinzhanov 15, 51 - 57.*

Bratje! glejte, skrivnost vam povém:
Vsi fizer bomo vstali, tode spremenili se ne
bomo vsi. Naglo, kakor bi s' ozhmí tre-
nil, na poslédnjo trobento (kér sapéla
bo trobenta), in mertvi bodo vstali ne-
strohliivi, in mi se bomo spremenili. To
strohливо namrezhmóra oblézhi nestrohli-
ivost, in to umerlivo mora oblézhi neumer-
livost. Kader bo pa to umerlivo obléklo

neumerlivoſt, takrat ſe bodo ſpolnile beſéde, ktére ſo piſane: „Poſherta je ſmert v' ſmagi. Kjú, ſmert! je tvoja ſmaga? Kje, ſmert! je tvoje ſhelo?“ Shelo ſmerli pa je gréh, mozh gréha pa poſtava. Bogú pa bodi hvala, ktéri nam je dal ſmago po Goſpodu naſhim Jeſufu Kriſtufu.

Evangelij. Janesa 5, 25 - 29.

Tiſti zhaſ je rékel Jeſuf Judovſkim mnoſhizam: Reſnizhno, Reſnizhno vam povém, de pride ura, in je ſhe ſdaj, ko bodo mertvi ſliſhali glaſ ſinú boſhjiga; in ktéri bodo ſliſhali, bodo ſhivéli. Kakor imá namrezh Ozhe ſhivljenje ſam v' ſebi, takó je tudi ſinú dal iméti ſhivljenje v' ſamim ſebi. In mu je oblaſt dal, tudi ſodbo délati, ker je ſin zhlovékov. Ne zhudite ſe tému; ker ura pride, ob kteri bodo vſi, ki ſo v' grobéh, ſliſhali glaſ ſinú boſhjiga, in bodo priſhli, ktéri ſo dóbro délali, v' vſtajenje ſhivljenja, ktéri ſo pa húdo délali v' vſtajenje obſojenja.

Tiha molitev.

Osri ſe, proſimo, Goſpod! miloſtivo na darove, ktére tebi ſa duſhe tvojih flu-

shabnikov in flushabniz pernesemo; de njim, ktére si kerfhánske vére vdeléshil, tudi plazhilo darísh. Po Gospodu nashim . . .

Poobhajilna molitev.

Profimo, Gospod! de dušham tvojih flushabnikov in flushabniz molitev profi-
jozhih pomaga, de njih od vsih gréhov
ozhistish, in svojiga reshenja vdeléshish.
Ktéri shivísh in kraljujesh . . .

III. V' dan smerti ali pokópa
merlizheviga.

Sbirna molitev.

Bog, ki ti je lastno usmiliti se vselej in
persanesti, profimo te ponishno sa dušho
tvojiga flushabnika I. (*ali: tvoje flushab-
nize I.*) ktéro si is tega svetá poklizal; ne
daj je sovrashniku v' roke, in ne posabi
je vékoma; temuzh daj jo svétim angelam
sprejeti, in v' nebéshki dom perpeljati,
de, ker je v' té upala in verovala, ne terpi
peklénskiga terpljenja, ampak poséde
vézhno veselje. Po Gospodu nashim . . .

(Osmi dan.)

Profimo, Gospod! dodéli dushi svojiga slushabnika I. (*ali*: svoje slushabnize I.), ki obhajamo ósmi dan njegoviga (*ali*: njéniga) pokópa, drushbo svojih svetnikov in isvoljenih, in pokrôpi jo s' vézhno ròso svoje milosti. Po Gospodu nashim . . .

Berilo is I. lista s. Pavla apostelna do Tesalonizhanov. 4, 12, - 17.

Bratje! nozhemo, de bi ví ne vedili od spijozhkih, de ne shalujete, kakor uni, ktéri upanja nimajo. Sakaj ako vérujemo, de je Jesus umerl in vstal, tedaj bo Bog tudi tiste, ktéri so saspali v' Jesusu, s' njim perpeljal. To namrezh vam povémo po besédi Gospodovi, de mí, ki shivimò, ki ostanemo v' príhod Gospodov, ne bomo pred tistimi prishli, ktéri so saspali. Ker sam Gospod bo f' poveljem in glasam vélika angela in f' trobénto boshjo prishel s' néba: in ktéri so umerli v' Kristusu, bodo vstali prvi; po tem bomo mí, ki shivimò, ki ostanemo, vséti s' njimi vred v' oblakih Kristusu naproti v' srak, in takó bomo védno s' Gospodam. Torej se poveseljújte med seboj f' temi besédami.

Evangelij svetiga Janesa 11, 21 - 27.

Tisti zhal je Marta rekla Jesufu: Gospód ko bi bil tí tukej, bi moj brat ne bil umerl! Pa tudi sdaj véem, de karkoli bošh Boga profil, ti bo Bog dal. Jesuf ji rezhe: „Tvoj brat bo vstal.“ Marta mu rezhe: Véem, de bo vstal ob vstajenji, poslédnji dan.“ Jesuf ji je rékel: „Jest sim vstajenje in shivljene; kdor v' mé véruje, bo shivel, ako ravno umèrje. In kdor koli shiví, in v' me véruje, ne bo umerl vékomej. Vérúješh to!“ Mu rezhe: „Kaj pa de vérujem, Gospód! de fi tí Kristuf, Šin shiviga Bogá, ki fi na ta svét prifhel!“

Tiha molitev.

Bodi milostiv, profimo Gospod! dušhi svojiga flushabnika I. (*ali*: svoje flushabnize I.) sa ktéro tebi hvalni dar oprávimó, in tvoje velizhastvo ponishno mólimó: de po tih oprávilih poboshniga sadošténja v' vezhni pokoj priti saflushi. Po Gospodu nashim . . .

(Osmi dan).

Osri se, profimo, Gospod! milostivo na daríla, ktére ti sa dušho svojiga flushabnika I. (*ali*: flushabnize I.) pernese-

mo; de ponebésfhkih sdravilih ozhishena, v' tvoji ljubésni pozhíva. Po Gospodu nashim . . .

Poobhajilna molitev.

Daj, profimo vfigamogozhni Bog! de dusha tvojiga flushabnika I. (*ali: tvoje flushabnize I.*) ktéra se je danf is téga sve-ta preselíla, po téh daróvih ozhishena in od gréhov réshena, s' usmiljenjem vréd tudi vezhni pokoj doséshe. Po Gospodu nashim . . .

(Osmi dan.)

Uflishti Gospod nashe proshnje sa dushe tvojiga flushabnika I. (*ali: tvoje flushabnize I.*) de ako so na-nji ktéri madeshizhaf-ne gnusòbe, se tisti po tvojim milostivim odpuštenji isbrishejo. Po Gospódu . . .

IV. V'dan oblétnize po mertvih.

Sbirna molitev.

Bog, Gospod usmiljenja! daj dusham svojih flushabnikov in flushabniz, ki obhajamo létni spomin njih smerti, sédesli

hladú, svelizhanje pokója, in svetlobo luzhi. Po Gospodu nashim . . .

(Zhe je oblétzniza le po enim ali po eni se móli:)

Bog, Gospod usmiljenja! daj dushi svojiga flushabnika (*ali*: svoje flushabni-ze) kí obhajamo létni spomín njegove (*ali*: njéno) smerti, sédesh hladú, svelizhanje pokója, in svetlobo luzhi. Po Gospodu nashim . . .

Berilo is 2. bukev Makabejev 12, 43-46.

Tiste dní je Juda nar serzhnéji mosh, ko so bili bíro storili, dvanajst tavshent drahem srebrá poslal v' Jerusalem, de bi opravil sa gréhe mertvih daritev, ker je dobro in véрно od vstajenja mislil, (ko bi namrezh ne bil upal, de bodo, ktéri so bili pobiti vstali, bi bilo nepotrébno in prasno moliti sa mertve,) in kér je mislil, de imajo tisti, ktéri so v' pobóshnosti umerli, obilno milost perhránjeno. Švéta in dobra je tedaj misel moliti sa mertve, de bi bili od gréhov résheni.

Evangeli svetiga Janésa 6, 37-40.

Tisti zhal je rékel Jesus Judovskim mnoshizam: „Vse, kar mi da Ozhe, bo k' meni prishlo, in ktéri k' meni pride,

ga ne bom venkej vèrgel. Kér s' nebé-
fim prishel, ne de bi delal svojo voljo,
ampak voljo tistiga, kateri me je poslal.
To pa je volja Ozhéta, kateri me je poslal,
de od vsiga tistiga, kar mi je dal, nizh ne
sgubím, temuzh de obudím tisto posléd-
nji dan. To pa je volja mojiga Ozhéta,
kateri me je poslal, de imá fléhern, kateri
vidi Šinu in va-nj véruje, vézhno shivlje-
nje, in jest ga bom obúdil poslédnji dan.

Tiha molitev.

Bodi milostiv, Gospod! po naših proš-
njah sa dushe tvojih slushabnikov in slu-
shabniz, katerih oblétniza se danf obhája;
sa ktére tebi hvalni dar pernesemo, de
njih svojim svetnikom perdrúshifh. Po
Gospodu našhim . . .

(Zhe je oblétniza le po enim ali po eni, se móli).

Bódi milostiv, po naših prošnjah sa
dushe tvojiga slushabnik (*ali:* tvoje slu-
shabnize, kateriga (*ali:* ktére) oblétniza
se danf obhája; sa ktéro tebi hvalni dar
pernesemo, de njega (*ati:* njó) svojim
svetnikom perdrúshifh. Po Gospodu na-
shim . . .

Poobhajilna molitev.

Daj profimo, Gospod! de dushe tvojih
 flushabnikov in flushabniz, ki obhajamo
 létni spomín njih smerti, po téh daróvih
 ozhifhene s' usmiljenjem vréd tudi vézhni
 pokoj doséshejo. Po Gospodu nashim . . .

(Zhe je oblétniza po enim ali po eni, se móli:)

Daj, profimo, Gospod! de dusha tvoji-
 ga flushabnika (*ali:* tvoje flushabnize)
 ki obhajamo létni spomín njegove (*ali:*
 njéne) smerti, po téh daróvih ozhifhena
 s' usmiljenjem vréd vézhni pokoj doséshe.
 Po Gospodu nashim . . .

V. Mnogotére molitve sa vérne mértve.

1. *V' dan pokópa pápesheviga, ali oblétnize po pápeshi se vsame masha, kléra se bere v' dan spomina vsih vernih mertvih, in na slédnje molitve.*

Sbirna.

Bog! ktéri si nar víshim duhovnam svojiga flushabnika I. po svoji prezhudni narédbi pershtéti hotel; dodéli, profimo, de on, ktéri je na semlji tvojiga Edinorojeniga Šinú naméštnik bil, v' vézhno drushbo tvojih svetih shkofov pride.

Tiha.

Vsemi, profimo Gospod! daróve, kére sa dušho tvojiga flushabnika I. nar víshiga shkofa darujemo; de njemu, ktériga si na tém svétu shkofstva vdeléshil, v' nebeskim kraljestvu v' drushbo tvojih svetnikov priti velísh.

Poobhajilna.

Profimo, Gospod! de tvoje dobrovoljno usmilenje, ki je sasheljéno, dušhi tvojiga flushabnika I. nar víshiga shkofa pomaga; de po tvoji milosti v' vézhno drushbo tistiga pride, v' kteriga je úpal in véroval.

2. *Sa mertviga shkofa.*

Sbirna.

Bog! ktéri si med apostolskimi maslniki svojiga flushabnika I. k' zkašti shkofstva povsdignil; daj de pride tudi v' njih vézhno drushbo.

Tiha.

Vsêmi, profimo, Gospod! darove, ktére sa dušho tvojiga flushabnika I. shkofa darujemo; de njega, ktériga si na tém svétu shkofstva vdeléshil, v' nebeskim kraljestvu v' drushbo tvojih svetnikov priti velísh.

Poobhajilna.

Profimo, Gospod! de tvoje dobrovoljno usmiljenje, ki je sasheljêno, dušhi tvojiga flushabnika I. shkofa pomaga: de po tvoji milosti v' vézhno drushbo tistiga pride, v' ktériga je upal in véroval.

3. *Sa mertviga maslnika.*

Sbirna.

Bog! ktéri si med apostolskimi maslniki svojiga flushabnika I. k' zhašti mashtva povsdignil: daj profimo, de pride tudi v' njih vezhno drushbo.

Tiha.

Vsemi, profimo, Gospod! darove, kté-

re sa dušho tvojiga slushabnika I. mašhnik-ka darujemo: de njega, ktériga si na tem svétu maštva vdeléshil, v' nebéshkim kraljestvu v' drushbo tvojih svetnikov pri-ti velish.

Poobhajilna.

Profimo Gospod! de tvoje dobrovoljno usmiljenje, ki je sasheljéno dušhi tvojiga slushabnika I. mašhnik, pomaga, de po tvoji milosti v' vezhno drushbo tistiga pride, v' ktériga je upal in veroval.

Zhe se sa vezh mertvih mašhnikov móli, se vsa-mejo molitve (sbirna, tiha, tu poobhajilna) is mašhe sa mertve skosi léto, ktére so ondi na pervim méstu.

4. *Sa eniga mertviga.*

Sbirna.

Nagni, Gospod! svoje uho na shim profh-njam, f' kterimi tvojo milost ponishno pro-fimo, de dušho svojiga slushabnika, ktéri si is téga svetá iti ukasal, v' kraj luzhi in mirú postavish, in se tvojim svetnikam perdrushiti velish.

Tiha.

Dovôli nam, profimo Gospod! de ta dar dušhi tvojiga slushabnika pomaga; kér si po ti daritvi gréhe vsiga svetá isbri-lati hotel.

Poobhajilna.

Odvéshi, profimo, Gospod! dusho svojiga flushabnika od vsakiga gréha: de se po zhaštivim vstajenji, oshivljen, med tvojimi svetniki in isvoljenimi oddáhne.

5. *Sa eno mertvo.*

Sbirna.

Profimo, Gospod! usmili se po svoji dobroti dushe svoje flushabnize, in ker je neumerliva postala, jo spravi v' kraj vézhniga refhenja.

Tiha.

Po téh darovih, profimo Gospod! naj bo dusha tvoje flushabnize od vsih gréhov ozhishena, kér bres njih ni nobedin opravizhen: de po ti dolshnosti bogabojézhigasadoštenjavézhno usmiljenje dosésha.

Poobhajilna.

Naj pride, profimo Gospod! dusha tvoje flushabnize v' drushbo tvoje vézhne luzhi, kér je skrivnost tvoje vézhne milosti doségla.

6. *Sa mertviga Ozheta in mertvo mater.*

Sbirna.

Bog! kateri si nam sapovedal ozhéta in mater sposhtovati, spomni se dobrotlivo dushe mojiga ozhéta in moje matere,

odpušti jínavse gréhe, in daj mi jih v' veselji vézhne svetlobe viditi.

Tiha.

Vsêmi, Gospod! dar, ktériga ti sa dushe svojiga ozhéta in svoje matere opravim; in njima vézhno veselje v' desheli shivih dodéli, mene pa s' njima svelizhanju svetnikov perdrushi.

Poobhajilna.

Deléshnost nebéshke skrivnosti, profimo, Gospod! naj dusham mojiga ozhéta in moje matere vézhni pokoj in vézhno luzh perdobí; in tvoja vézhna milost naj mene in njih oblagodari.

7. *Sa samiga mertviga ozhéta, ali sa samó mertvo mater.*

Sbirna.

Bog! ktéri si nam sapovédal ozhéta in mater sposhtovati: spomni se dobrotlivo dushe mojiga ozhéta (*ali*: moje matere;) odpušti mu (*ali*: ji) vse gréhe, in daj mi ga (*ali*: jo) v' veselji vézhne svetlobe viditi.

Tiha.

Vsemi, Gospod! dar, ktériga ti sa dushe mojiga ozhéta (*ali*: moje matere) oprávim; in njemu (*ali*: nji) vézhno veselje v' desheli shivih dodéli, meni pa s' njim

(*ali: s' njó*) svelizhanju svetnikov perdrushi.

Poobhajilna.

Prejéma nebéfhke skrivnósti, profimo Gospod! naj dushi mojiga ozhéta (*ali: moje matere*) vézhni pokoj in vézhno luzh perdobí, in tvoja vézhna milost naj mene in njega (*ali: njó*) oblagodarí.

8. *Sa mertve brate, soródnike in do-
brotnike.*

Molitve (sbirna, tiha in poobhajilna) se vsa-
mejo tiste, ktére so na drugim méstu v'
masbi sa mertve skosi léto.

9. *Sa tiste, ktéri na pokopalishi po-
zhivajo.*

Sbirna.

Bog! po ktériga usmiljenji dushe vér-
nih pozhivajo; dodéli milostlivo svojim
flushabnikom in flushabnizam, in vsm,
ktéri tukej in povsod drugod v' Kristusu
pozhivajo, odpushtenje gréhov: de se od
fléherniga sadolshenja ozhifheni, vékoma
f' teboj veselé.

Tiha.

Vsemi milostlivo, Gospod! dar, ktéri
se sa dushe tvojih flushabnikov in flu-
shabniz, in vsih pravovérnih tukej in pov-
sod drugod v' Kristusa spijozhjih, oprav-

lja: de po tém zhudnim dáru od vesí
 strahne smerti résheni, vezhno shivlje-
 nje sadobé.

Poobhajilna.

Bog, luzh vernih dush! uflisli nashe
 profhnje, in daj svojim flushabnikom in
 flushabnizam, ktérik trupla tukej in pov-
 sod drugod v' Kristufu pozhivajo, sédesh
 hladú, svelizhanje pokoja in svetlobo luzhi.

10. *Sa vezh mertvih.*

Sbirna.

Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in
 persanesti; bodi milostliv dusham svojih
 flushabnikov in flushabniz, ter jim vse gré-
 he odpústi, de se is vesí umerlivošti réshé-
 ne, v' shivljenje preselijo.

Tiha.

Dovôli nam, profimo Gospod! de ta
 dar dusham tvojih flushabnikov in flu-
 shabniz pomaga; kér fi po ti daritvi gréhe
 vsiga svetá isbrifati hotel.

Poobhajilna.

Bog! ktéri sam po smerti sdravilo deliti
 samorefh; daj, profimo, de bodo dufhe
 tvojih flushabnikov in flushabniz od zha-
 ne gnusobe ozhifhene med tvoje réshene
 shtéte. Ktéri shivish in kraljujesh i. t. d.

Bilje na grobu ali male bilje.

Ne sódi, Gospod! svojiga hlapza, sakaj pred tabo ni nobén zhlovek pravízhin, zhe mu tí ne dodelísh odpushenja vshíh grehov. Profimo tedaj, naj tvoje obsojênje ne táre njega, ki ga tebi serzhna profshnja vérnih kristjanov perporozha; temuzh s' pomozhjó tvoje milosti naj bo otét od tvoje mashevávne sodbe on, ktéri je bil v' shivljenji s' snamnjem svéte Trojize sasnamvan. Ktéri shivísh in kraljujesh od vekomej do vékomej.

Odg. Amen.

Nato se pôje naslednji odgovor:

(Libera)

O. Reshi me, Gospod! od vézhne smer-ti, tisti strashni dan; ko se bota gibala nebó in sémlja; ko pridešh svét s' ôgnjem sódit.

V. Prestráshen ves trepezhem, ker pride sodba in naslédnja jésa.

O. Ko se bota gibala nebó in semlja.

V. Tisti dan bo dan jése, nadloge ino réve; véliki dan, in grosno britki.

O. Ko pridešh svét s' ognjem sódit.

V. Gospod, daj jim vezhni pokoj; in vezhna luzh naj jim svéti.

V. Réfhi me Gospod od vézhne smerti, tisti strashni dan; ko se bota gibala nebó in semlje; ko pridefh svet s' ognjem sòdit.

Gospod, usmili se naf!

Kriste, usmili se naf!

Gospod, usmili se naf!

Ozhe nafh (se móli na tihim).

V. In naf ne vpelji v' skufhnjavo

O. Temuzh réfhi naf od hudiga.

V. Od vrat peklénfláiga bresna.

O. Réfhi, o Gospod! njegovo (*ali:* njéno) dufho.

V. Naj pozhiva v' miru.

O. Amen.

V. Gospod uflifhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Gospod s' vami.

O. In f' tvojim duham.

M o l i m o !

Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselelej in persanesti, profimo te pónishno sa dufho tvojiga flushabnika I. (*ali:* tvoje flushabnize I.) ktéro si f' téga svetá poklizal; ne daj je sovrashniku v' roke, in ne posabi je vékoma; temuzh daj jo svétim angelam

sprejéti, in v' nebeshki dom perpeljati ;
 de ker je v' té upala in vérovala, ne ter-
 pi peklenškiga terplénja, ampak poséde
 vezhno veselje. Po Kristufu Gospodu na-
 shim.

O. Amen

Namésti té molitve se utégne molitev : Dodéli od-
 véso . . . glej stran 8 ; ali molitev , ki se je per
 mashi (sbirna) molila ; ali ktéra druga smed
 mnogoterih molitev, glej stran 81, vséti.

V. Gospod! daj jim vézhni pokoj.

O. In vézhna luzh naj jim svéti.

V. Naj pozhívajo v' miru.

O. Amen.

KASALO.

B ilje	fran.
Vezhernize	1
Jutrenjize	12
Hválnize	37
Z herna mafha	
I. Po mertvih fkosi létø	49
II. V' dan spomina vsih vernih mertvih	73
III. V' dan smerti ali pokópa merlizheviga.	75
IV. V' dan oblétznize po mertvih.	78
V. Mnogotére molitve sa vérne mertve.	81
Bilje na grobu ali male bilje	88

12X

